

Reformációi Üzenet

A Szabadszállási Református Egyházközség kiadványa

2021 – 2. évfolyam, 3. szám

Boros Gergely: Még egy reformációt

*Még egy nagy reformot adj nekünk, Istenem,
hogy hitünk dolgában végleges rend legyen!
Sok-sok mulasztásunk ne égessen tovább,
ezerféle bűnnek ne húzzuk a jármát.*

*Lelki megújódást adj nekünk, Istenem!
Erőt, hogy járassunk e nehéz terepen!
Elnyel embereket a bűn ingoványa,
Neved, dicsőséged letaposva sárba.*

*Szívek újulását munkáld köztünk, Uram!
Szívtelenségünknek sok áldozata van.
Pusztulnak értékek, hullnak az emberek,
rohanunk a vészbe, nem törődünk Veled.*

*Újuljon hitünk is, nyíljon meg az ajkunk!
Taníts imádkozni, könyörülj meg rajtunk!
Csak még egy reformot adj nekünk, Istenem,
hogy hitünk dolgában végleges rend legyen.*

Ajánló

Ünnepi gondolatok.....	2
Szükségessé a szüntelen reformáció.....	3
Mit jelentenek a Sola-k?.....	3
Miért vagyunk reformátusok?.....	4
Konfirmáció Szabadszálláson.....	5
Konfirmáció Hartán; Az irgalmas samaritánus.....	6
Lelkész-gondnoki értekezlet Szabadszálláson.....	7
10 éves a Csillag Varrókör.....	7
172 éve végezték ki az aradi vértanúkat.....	8
Emlékezzünk 1956-ra és Ravasz Lászlóra.....	9
Megjelent az új énekeskönyv; Múzeumok Éjszakája.....	10
Hittantábor Balatonfenyvesen; Tanévzáró istentisztelet.....	11
Lelkipásztoraink beiktatása.....	12
Református gyülekezeti kirándulás.....	14
Isten útján; Napközis hittantábor.....	15
Egy életút két állomása: Prielle Kornélia emlékezete.....	16
Ökumenikus kirándulás.....	18
Kettős ünnep gyülekezetünkben.....	19
Ifjúsági istentisztelet; 90 évesek köszöntése.....	20
Gyermekoldal.....	21
Anyakönyvi hírek.....	22
Ünnepi istentiszteletek rendje; Rajzpályázat.....	24

Áldott újbori hálaadást és
reformációi ünneplést
kívánunk minden
kedves olvasónknak:

Pálinkásné Balogi Beáta és
Pálinkás Gyula lelkipásztorok,
Holczmann Mihály gondnok.

Mi vagy ki formál minket? – Ünnepi gondolatok

**„De én és az én házam népe
az Urat szolgáljuk!” (Józs 24,15)**

Egyházunkban, a reformáció hónapjában minden évben számos rendezvény, lelki alkalom kerül megszervezésre. Gyülekezetünkben mi is igyekszünk kiemelni azokat az értékeket, amelyek a reformáció által Isten segédelmével megerősítették és ma is megtartják egyházunkat.

Azonban a reformáció nem csupán történelmi esemény, amely megemlékezésekben él tovább. A reformáció egy folyamat. Azt jelenti, hogy lelkileg újra és újra átfőrmálódunk. Az idők folyamán ránk rakódott fűsultságot lerázzuk, és igyekszünk Istenhez minél jobban közeledni.

A fenti ige egy áldott reformációban született hitvallás. Az idős Józsue - aki Izrael népét vezette a honfoglaláskor - gyűlésre hívja a nép vezetőit. A vándorlás során sokféle hiedelem, idegen istenek, babonák kísértették

Pál levele a Rómabeliekhez 8/31.

***Ha az Isten velünk,
kicsoda ellenünk?***

Izraelt. A sikemi országgyűlésen Józsue döntésre hívja a letelepedett népet: A régi babonákban akarnak megmaradni, vagy az egyiptomi babonás örökséget hátrahagyva, azaz önmagukat reformálva, az őket vezető Urat szolgálják? „De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!”- mondja Józsue. Az ő reformációja a lelkében történik, a saját szívéből indul ki. Hagyja, hogy az Isten formálja, azaz alakítsa lelkét, jellemét, gondolkodását, terveit, szívének szándékát. Ez a reformáció.

Ma is szüntelen formálást, alakítást él meg az ember, pusztán azért, mert a médián keresztül számos lélekformáló felhívást kapunk. Politikai megmozdulások, reklámok, aktuális divatok formálnak minket. De ugyanígy formál bennünket a tájékozatlanság, az igénytelenség vagy éppen a jólét.

Tekintsünk most önmagukra! Minket, családjainkat mi formál, mi az, ami alakít, vezet, terel, meghatároz? Hol tart a mi házunk népe az Isten-kérdésben? Kereszténynek vagyunk-e még, vagy már teljesen átfőrmált bennünket, XXI. századi reformátusokat is a jóléti társadalom Istentől elidegenedett közege?

Józsue bizonyára haladhatott volna az árral. Öreg népvezérként tündökölhett volna Izrael előtt, aki úgy él, mint az átlag: babonákban, hiszékenységekben, sokistenhitben. De ő saját magát és családját az igaz Isten felé vezeti. „De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!”- mondja a tömegnek. Hagyta, hogy az igaz Isten formálja, vezesse, hogy családjával együtt hozzá tartozzon hálából, mert minden szükségben megsegítette a Teremtő, az egyetlen és igaz Isten.

Józsue nem akar másokat formálni és reformálni. Nem parancsot ad. Nem bírál, nem csúfolódik, nem mutogat a másokra és nem kezd okoskodó tanácsot adni a másoknak, hogy az miként éljen. Önmagával kezdi a reformációt. „Én és az én házam népe...! Én változtam meg! Azt mondja, hogy én és a családom ilyenek vagyunk, és tudom, hogy majd ezáltal a szép példa által nagyon sokan lesznek, akik istenfélelemben, hitben élnek, látva egy reformált közösség, család hitelességét.

Nekünk, hitvalló reformátusoknak ugyanígy kell formálódunk újra és újra. Az életünk mindennapjaiban ránk rakódott, Istentől, Krisztustól egyre jobban eltávolodó közegben a felénk áramló, lélekromboló szennyet újra és újra le kell ráznunk magunkról. Ma is meg kell kérdeznünk önmagunktól: Én és az én házam népe az Urat szolgáljuk? Én magam és a családom hisz Jézus Krisztusban? Meghatározza-e a mindennapjainkat, a családi hagyományainkat, a terveinket, a döntéseinket, az emberi kapcsolatainkat Jézus jelenvalósága? Van-e rangja a családjában a keresztesnek, a konfirmációnak, a házassági fogadalomnak? Megjelenik-e az ünnepeinkben, a karácsonyban, a húsvétban, a pünkösdben Isten üzenete, vagy már semmit nem jelentenek számunkra?

A reformáció, a mi reformációnk azt jelenti, hogy a keresztyénységünket hittal megéljük. Elindulunk ismét Isten felé. „Közeledjete az Istenhez, és Ő közeledni fog hozzátok!” (Jak 4,8) Erre int minket, mai keresztyének Jakab apostol. Talán ebben a mai vallástalan világban sokszor azt érezzük, hogy az Isten már nagyon távol van tőlünk. De éppen ezért kell engednünk, hogy a Szentlélek újra és újra formáljon minket.

Adja a mindenható Isten, hogy minél több szabadszállási család, közük mi magunk is merjük bátran elmondani Józsue őszinte fogadalmát: „De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!”. Ámen.

Pálinkás Gyula ref. lp.

„Szükséges a szüntelen reformáció”

(Kálvin János)

„Magamat is beleértve, nagy kísértésünk, hogy a reformáció ünnepéből mi emlékünnepet csináljunk. Hogy volt egyszer 1517-ben egy Ágoston-rendi szerzetes, aki úgy találta, hogy megromlott az egyház liturgiája, és így tovább, és egyáltalában nem gondolva, hogy ő reformációt indít meg, csak tisztulási folyamatra hívta fel az egyház figyelmét, s amikor híres pontjait kiszégezte a vártemplomra, lavinát indított el, mert a szívek mélyén valóban ott volt valami kívánság és végre azt valaki kimondta. Nos, erre emlékezni szoktunk, elsorjázuk, aztán beszélünk Zwingliről, Kálvinról, meg az első reformátorokról és aztán szépen Ámen-hez érkezünk, mondván: most ünnepeltük a reformációt.

Valahogy ez nincs így jól! Már csak azért sem, mert maguk a reformátorok sem így gondolták. Kálvin Jánosnak egyik alapmondata az volt: *Semper reformari debet*, ami magyarul azt jelenti: a reformációnak kell, hogy folytatása is legyen, vagy szóról-szóra: Szükséges a szüntelen reformáció. Tehát tulajdonképpen, amit Isten Szentlelke ezek által az emberek által elindított, és nagyon jól előkészített előzőleg, nem Luthertől indult meg, hanem már voltak úgynevezett előreformátorok, ő csak a maga zsenialitásával berobbantotta egy már érlelődő folyamat utolsó pillanatát.

Azonban a reformátorok a reformációt szüntelen folyamatnak látták, akarták, csinálták. És akkor vagyunk mi, protestánsok, és akkor vagyunk mi, az evangélium népe, ha úgy vagyunk azok, hogy szüntelen benne élünk a reformáció folyamatában. Tehát egy újra és újra megújuló egyháznak vagyunk a tagjai.

Az igazi reformáció, amire szükségünk van, az, hogy istentiszteletünk sohase érjen véget, kétféleképpen folytatódjék: Vasárnap, vagy ha egy ilyen alkalommal együtt vagyunk azért, hogy belülről, az Ige és Lélek által megtisztuljunk, mégpedig nem azért — hogy „meg legyünk tisztulva”, hanem azért tisztít meg bennünket az Isten Szentlelke, Igéje, hogy másokat tisztítson velünk, míg másoknak szolgálunk, szétosztogatjuk az életünket. Az életünk legyen istentisztelet.”

(Gyököcssy Endre
igehirdetéséből vett
részlet)

Mit jelentenek a Sola-k?

A fenti képen is olvashatjuk a református hitünk alapvető tanítását összefoglaló latin kifejezéseket: *Sola Scriptura* (egyedül a Szentírás), *Sola fide* (egyedül hit által), *Sola gratia* (egyedül kegyelemből), *Solus Christus* (egyedül Krisztus), *Soli Deo gloria* (egyedül Istené a dicsőség). Röviden összefoglaljuk, hogy mit is jelent mindez.

A *Sola Scriptura* elve szerint a Biblia Isten egyedüli hiteles szava, amely a keresztyén tanítás egyetlen forrása. A Szentírás Isten eszköze, amely által kijelenti önmagát. A *Sola fide* elve volt Luther és a

többi reformátor tanításának alapja. A megigazulást csakis hit által érhetjük el, bármilyen jó cselekedet nélkül. A *Sola gratia* arra vonatkozik, hogy az üdvösség csak kegyelem által lehetséges, tekintet nélkül az ember bármilyen jócselekedetére, vagy érdemére. A megváltás egy olyan ajándék Istentől, amelyért nem tettünk semmit, csak elfogadhatjuk. *Solus Christus*, azaz egyedül Krisztus a közvetítő Isten és ember között. Szűz Mária, az angyalok, az üdvözült szentek nem közbenjárók, így nem tudják kieszközölni a bűnbocsánatot a bűnös ember számára. Végezetül *Soli Deo gloria*, azaz minden dicsőség egyedül Istent illeti, Ő a teremtelője és megszentelője az embernek.

Pálinskáné Balogi Beáta ref. lp.

Túrmezei Erzsébet: „Nem tehetett másképp”

**Kiszögezte, s nem tudta, mit cselekszik.
Tudós vitát és tisztulást akart.
Világoljon az Evangélium!
Aranyért nincsen kegyelem!
Bűnbánat nélkül nincsen bocsánat!**

**Ha látta volna már, hogy 95 tétele,
mint vihar süvítő szele,
söpör végig országokon, világon... –
ha látta volna a nyomában támadt
viharos zivatart, –
s mint vérfagyasztó vízió
szemébe lobbant volna máglyák lángja,
gályarabság és inkvizíció:
vajon megtette volna akkor is?!
Nem verte volna vissza látomása?
Nem hullott volna ki csontos kezéből
tételszögező, súlyos kalapácsa?!**

**Lehet... Ha nem a Hatalmas keze
vezette volna tételíró kezét,
Akivel ellenkezni kárhozat,
Aki előtt csak térdre hullni jó...
Lehet... ha nem a Hatalmas szava
mondta volna: Legyen:
Világosság és reformáció!**

**Kiszögezte, s nem tudta, mit cselekszik.
Nem tudta, hogy a 95 tétel
útnak indul, és századokon átlép.
Megírta, mert meg kellett írnia.
S kiszögezte, mert „nem tehetett másképp”.**

Sola scriptura
Sola gratia
Sola fide
Solus Christus
Soli Deo gloria

Kádár Ferenc: Fogadástétel

(Átköltés)

**„Református magyar vagyok,
Amíg élek, az maradok.
Megígérem, megfogadom,
Hogy hitemet mindig vallom!”**

Isten teremtő kezének
Köszönhetem az életem;
Szent keresztség vize által
Reám áradt a kegyelem.

Isten élő Igéjéből
Tanultam meg, hogy jó az Úr,
Hogy a bűnös nem érdemből,
Csak kegyelemből igazul.

Vágyom az Úr közelébe:
Felkeresem Isten házát;
Tőle kérek hitet, erőt,
Neki adok mindig hálát.

Kérem, Szentlelke vezessen,
Akármerre visz is utam,
Ha elhagynám szent közelét,
Visszataláljak boldogan!

**„Református magyar vagyok,
Amíg élek, az maradok.
Megígérem, megfogadom,
Hogy hitemet mindig vallom!”**

Miért vagyunk reformátusok?

„Református magyar vagyok, amíg élek, az maradok. Megígérem, megfogadom, hogy hitemet holtig vallom.” A református identitás-formálás egyik első eszköze ez a kis versike. Megtanultuk ezt már egészen apró korunkban, tanítjuk mi magunk is az óvodában, iskolában.

Református vagyok. Teljesen egyértelmű ez sokunk számára. De mégis mit jelent reformátusnak lenni? Mit jelent számunkra a reformáció, református egyházunk, és minden egyéb, ami református?

Miért vagyok egyáltalán református? Azért, mert református templomban kereszteltek meg, konfirmáltam, úrvacsorázom?

Azért vagyok református, mert a templomunk tornyán csillag vagy kakas van – Szabadszálláson mind a kettő -, és mert a mi templomunk fala fehérre meszelt, nincsenek benne képek, szobrok és kereszt? Azért vagyok református, mert vannak szép, többszáz éves református énekeink?

Azért vagyok református, mert olykor kitűzöm az ünneplő ruhámra a nyolcágú, arany szélű, fehér Kálvin-csillagot, jelezve ezzel felekezeti hovatartozásomat? Vagy egész egyszerűen azért vagyok református, mert nem vagyok katolikus?

Valószínűleg Luther, Kálvin és a többi reformátor nem ezekre gondolt, amikor hirdetni kezdték a tanaikat.

Mit üzen nekem személyesen a reformáció 2021-ben? Minden évben megemlékezünk arról, hogy 1517. október 31-én Luther Márton kiszögezte a wittenbergi vártemplom kapujára a 95 tételét, és ezzel elindult az egyházban egy olyan megújulás, amelynek hatására újra felfedezték a Szentírást, és megértették, hogy egyedül kegyelemből, hit által, Jézus Krisztus érdeméért lehet a bűnös embernek üdvössége.

Luther Márton fellépése után tisztán kezdték hirdetni az igét, az emberek kezdtek egyre inkább Istenre figyelni. Mert nem a külsőségeken volt a hangsúly, hanem a Szentírás lényegét megértve az örök életre vezető utat mutatták meg koruk emberének.

Minden évben emlékezünk arra a több mint 500 évvel ezelőtti eseményre, amely miatt mi magunk is protestánsok, reformátusok vagyunk. Akkor vagyunk igazi reformátusok, ha számunkra is fontos a Szentírás, mert az Isten akaratát mutatja meg számunkra. A magyar református ember minden időben Bibliát olvasó ember volt. A Könyvek Könyve nem a polcon porosodott, hanem a mindennapok része volt. Hiszen az a zsinórmérték, amelyhez a református ember az életét igazítja.

Egyedül Jézus Krisztus – hirdette a reformáció 500 évvel ezelőtt, és hirdeti ma is minden református gyülekezet. Akkor leszek igazi református, ha ezt megértem és elfogadom, hogy a reformáció ne csak egy múltba vesző fél évezredes esemény legyen számunkra, amelyről minden év októberében megemlékezünk, hanem az életünket átforgató, újra és újra megreformáló esemény, mely folyamatosan tart egész életünkben!

Végezetül álljon itt figyelmeztetésképpen Bódás János: *Református reformáció* című versének utolsó néhány sora:

**„Itt az idő, hogy a Lélek vezessen,
s azt tegyünk, amit az Úr ma ránk kiró:
nékünk kell újjászületnünk, úgy lesz csak
majd református reformáció!”**

Pálinkásné Balogi Beáta ref. lp.

**„Az igaz
ember pedig
hitből fog
élni.”**

(Róm 1,17)

2021-ben konfirmáltak

Kovács Bianka, Papp Kitti Réka, Pásztor Csenge, Rajner Nóra Lili, Sipos Péter, Sövény Kata, Váradi Szófia, Zsíros Ferenc Henrik.

Hálás a szívünk értük! Isten áldását kérjük rájuk és családjaikra! Kívánjuk, hogy az Isten és a gyülekezet színe előtt tett fogadalmukat hűségesen megtartva éljenek a nagy Isten dicsőségére és embertársaik javára.

Az istentiszteleten köszöntöttük az 50 és 51 évvel ezelőtt a gyülekezetben konfirmált testvéreinket is. Hálát adtunk a megtett útért, a fél évszázad minden áldásáért. Az ünnepi istentiszteleten velünk ünnepelt Nt. Máté Sándor és Nt. Máté Sándorné, a gyülekezet egykori lelkipásztora. Adja az Úristen, hogy még sok ilyen szép alkalmon lehessünk együtt!

50 és 51 évvel ezelőtt konfirmáltak

Pálinkásné Balogi Beáta ref. lp.

1970-ben konfirmált ifjak (Köszönet a képért Vermes Lászlónénak)

1971-ben konfirmált ifjak (Köszönet a képért Holczmann Mihálynénak)

Konfirmáció Szabadszálláson

Isten kegyelméből 2021. pünkösd vasárnapján zsúfolásig megtelt a szabadszállási református templom az ünnepre összesereglettekkel. Megkereszteltünk három gyermeket, és ezen a vasárnapon tettek konfirmációi fogadalmat konfirmandus ifjaink.

Konfirmációi fogadalmat tett Isten és a gyülekezet színe előtt: *Anyos Ádám, Dobóczy Dániel Béla, Gyógyei Tamás Alex, Heimpold Alexa Katalin, Huszár Lili,*

**„Szent hitünkről vallást tettünk,
Te hallottad, jó Atyánk!
Engedd mindig azt követnünk,
amit itt most fogadánk!
Jézus a mi vezérünk,
példája szerint élünk,
így élünk, így jutunk végre
örök élet s üdvösségre.**

**Sorsunk boldog vagy mostoha,
ez a szent hit lesz velünk.
El nem felejtjük, nem, soha,
mit tanít nagy Mesterünk!
Amit Jézussal vallunk,
abban élünk és halunk;
Rád tekintünk, máshová nem,
Isten úgy áldjon meg!
Ámen.”**

(a 42. zsoltár dallamára)

Konfirmáció Hartán

Hartai konfirmandusok

Leitert András gondnokkal és Pálincás Gyula lelkipásztorral

nagytiszteletű úr Ef 6,16 alapján hirdette Isten ígését: a lelki fegyverzet között a hit pajzsának fontosságát helyezte a fiatalok és az egész gyülekezet szívére.

A fiatalok felkészítésének szolgálatát köszönjük Kákonyi Éva hitoktátónak. Üde színfoltja volt az istentiszteletnek Kákonyi Árpád és Holló László fiatalokkal közös zenés bizonyágtétele. A gyülekezet nevében Leitert András gondnok köszöntötte a konfirmáltakat. Végül Pálincás Gyula és Pálincásné Balogi Beáta lelkipásztorok énekszóban kértek áldást a 10 fiatalra. Áldja meg gazdagon a mindenható Isten most konfirmált ifjakat és a hartai gyülekezet egész közösségét!

Isten iránti hála van a szívünkben, hogy 2021. május 16-án 10 fiatal vallhatta meg a Szentháromság Istenbe vetett hitét a hartai gyülekezet előtt. Konfirmációi fogadalmat tett:

Gubicza Virág Luca, Hegedűs Kamilla, Kovács Zoltán, Lakatos Anna, Mészáros Dóra, Mészáros Lilla, Pásztor Lilla, Rajos Enikő, Szilágyi Adrienn és Vida Viktória.

A konfirmációi ünnepi istentiszteleten Pálincás Gyula

Pálincásné Balogi Beáta ref. lp.

Az irgalmas samaritánus

„Egy ember ment le Jeruzsálemből Jerikóba és rablók kezébe esett, akik kifosztották, meg is verték, aztán félholtan otthagya elmentek. Történetesen egy pap ment azon az úton, de amikor meglátta, elkerülte. Hasonlóképpen egy lévita is odaért arra a helyre, és amikor meglátta, ő is elkerülte. Egy úton levő samaritánus pedig, amikor odaért hozzá és meglátta, megszánta; odament, olajat és bort öntött sebeire és bekötötte azokat. Aztán feltette őt a saját állatára, elvitte egy fogadóba és ápolta. Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadónak és azt mondta neki: Viselj rá gondot, és ha valamit még ráköltesz, amikor visszatérek, megadom neked.” (Lukács 10,30-35)

*"Menj el,
te is
hasonlóképpen
cselekedj."*

Lk 10,37

A közelmúltban olvastam ezt a történetet, ami most nagyon megfogott és elgondolkodtatott. Miért is? Mert sajnos egyre kevesebben vannak közöttünk az irgalmasok. Tudom, nem könnyű a dolguk, a segítségnek a szívből kell kiindulni a Lélek által.

Olyan sokan elmegyünk embertársaink mellett, akiknek szükségük lenne a segítségre. Nem feltétlenül testi vagy anyagi segítségre, hanem lelki támaszra, egy beszélgetésre, amikor meghallgatjuk a másik bánatát, nehézségét, esetleg néhány biztató, támogató szóval mellé tudunk állni. Sajnos erre egyre kevesebb az időnk. Csak rohanunk a saját ügyeinket intézni. Pedig milyen jól esik nekünk is, ha valaki megáll mellettünk, meghallgat, tanácsot ad, ha bajba kerülünk, segít, akár csak egy kedves szóval is. Rögtön megváltozik a rossz hangulatunk.

Most elsősorban magamból indulok ki. Amikor még több lehetőségem volt és erőm is lett volna segíteni, sok ember mellett mentem el úgy, hogy nem törődtem vele, velük. Most, hogy ráérek (kényszerből), sokat gondolkodom azokon a dolgokon, amiket elmulasztottam és nem tettem meg. Ezt már nem pótolhatom. Pedig hányan vártak tőlem is segítséget, egy pár jó szót, egy beszélgetést, vagy akár csak annyit, hogy meghallgassam őket, de én elmentem mellettük.

Most hálát adok Istennek azért, hogy el tudtam fogadni a kegyelmét, amivel megajándékozott és vele tudok élni. Bár az elvesztegetett lehetőségeket nem tudom visszahozni, de imádságban hordozni tudom azokat, akiket szívemre helyez az Úr. Így a testi betegségem ellenére is lélekben nagyon boldogan élhetek, mindig az Úrra bízva magam. Tőle kapok naponta segítséget, útmutatást, erőt ahhoz, hogy Őt szolgálhassam.

Jó lenne, ha több lenne az irgalmas ember, aki segíteni tud másokon, hogy sokkal boldogabban, békességben és főleg szeretetben élhessünk. Ha tudunk, segítsünk egymásnak mindenben, amiben lehet, mert ezáltal Isten gazdagon megáldja a mi életünket is. Jézus ezt mondja: „Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj!” (Lukács 10,37)

Kovács Zoltánné

Lelkész-gondnoki értekezlet és trianoni megemlékezés Szabadszálláson

2021. június 4-én gyülekezetünk adott otthont a Bács-Kiskunsági Református Egyházmezgye Lelkész-gondnoki konferenciájának. Hálás volt a szívünk, amiért a pandémia okozta bezártság hosszú hónapjai után újra összegyűlhetett az egyházmezgye közössége.

Az ünnepi alkalmon főtiszteletű Balog Zoltán, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke hirdette Isten ígét. A nemzeti összetartozás napján szabadszállási felnőttek és hittanos gyerekek szolgáltak ünnepi műsorral.

Az egybegyűlteket nagytiszteletű Bán Béla, a Bács-Kiskunsági Református Egyházmezgye esperese, valamint Szőke Imre egyházmezgyei gondnok köszöntötte. Miután püspök úrral

Szőke Imre egyházmezgyei gondnok, Ft. Balog Zoltán püspök úr és Nt. Bán Béla esperes úr

Felnőttek éneke

következményeiről beszélt.

„Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!” (Zsolt 133,1) – olvashattuk azon az ígés kártyán, amelyet minden résztvevő hazavihetett a nap emlékére. Adja Isten, hogy még sok ilyen áldott találkozásunk lehessen egymással egyházmezgyénk közösségében!

Pálinkásné Balogi Beáta ref. lp.

10 éves a Csillag Varrókör

10 évvel ezelőtt vendégeskedtünk egy gyülekezetben. Az ő templomukban nagyon szép, hímzett borítóval fedett énekeskönyveket láttunk a padokon. Ekkor született az ötlet, hogy ilyet mi is tudunk készíteni. A gondolatot tett követte: a következő héten megvásároltuk a kellékeket és elkezdünk kézimunkázni.

Az akkori lelkészasszony, Emese, a Csillag Varrókör nevet adta a kis csoportunknak. Tízen voltunk akkor,

zömében nyugdíjas asszonyok. A könyvborítók és bibliajelzők után függönydrapériákat és kisebb-nagyobb terítőket készítettünk a gyülekezeti helyiségek díszítésére. Később a hímzés mellett újra hasznosítható anyagból táskákat, papírzsebkendő tartókat, telefontokokat, szütyőket készítettünk, amiket az adventi vásáron értékesítettünk.

Négy alkalommal kiállításokon is bemutatkozhattunk. Háromszor a településünkön, egy alkalommal pedig Kecskeméten, a Hírös Agórában. Sok dicsérő szót és írást kaptunk, ami nagyon jól esett.

Szeretettel gondolunk Tinikére, Évike nénire, akik már nincsenek közöttünk, és Zsuzsika nénire, aki más városba költözött. Ők az alapító tagok között voltak.

Janovicsné Paál Ilona, a varrókör vezetője

A varrókör kiállított munkái

Hittanos gyermekek szolgálata

172 éve végezték ki az aradi vértanúkat

Magyarországon 2001 óta nemzeti gyásznapi október 6-a, amikor az 1848–49-es forradalom és szabadságharc leverése után, 1849. október 6-án, Aradon kivégezték a 13 hős vértanút, illetve ugyanekkor Pesten gróf Batthyány Lajost, Magyarország első független, felelős kormányának vezetőjét.

Emlékezzünk most rájuk utolsó szavaikkal, amelyek arról árulkodnak, hogy igazságtalannak tartották az ítéletet, mégis mind bátran, büszkén vállalták a halált. Hősként viselkedtek az utolsó pillanatig.

Aulich Lajos (1793–1849) német honvéd tábornok: *„Szolgáltam, szolgáltam, mindig csak szolgáltam. És halálommal is szolgálni fogok. Forrón szeretett magyar népem és hazám, tudom megértik azt a szolgálatot.”*

Damjanich János (1804–1849) szerb honvéd tábornok: *„Legyőztük a halált, mert bármikor készek voltunk elviselni azt.”*

Dessewffy Arisztid (1802–1849) magyar gróf, honvéd tábornok: *„Tegnap hősök kellettek, ma mártírok... Így parancsolja ezt hazám szolgálata.”*

Kiss Ernő (1799–1849) örmény honvéd altábornagy: *„Istenem, az újkor ifjúsága egész ember lesz-e? Árpádok dicső szentjei virrasszatok a magyar ifjúság felett, hogy Krisztusé legyen a szívük és a hazáé az életük.”*

Knezić Károly (1808–1849) horvát honvéd tábornok: *„Milyen különös, hogy Haynau báró is keresztény és én is az vagyok. Csak az ördög keverhette így össze a kártyákat.”*

Láhner György (1795–1849) német honvéd tábornok: *„Krisztus keresztje és a bitófa oly rokon. És az isteni áldozat mellett oly törpe az én áldozatom.”*

Lázár Vilmos (1815–1849) örmény honvéd ezredes: *„Ki tehet arról, hogy ilyen a magyar sorsa? Krisztus keresztje tövében érett apostollá az apostolok lelke és bitófák tövében kell forradalmárrá érni a magyar lelkeknek.”*

Leiningen-Westerburg Károly (1819–1849) német gróf, honvéd tábornok: *„A világ feleszmél majd, ha látja a hőhéroknak munkáját.”*

Nagysándor József (1803–1849) magyar honvéd tábornok: *„De rettenetes volna most az elmúlásra gondolni, ha semmit sem tettem volna az életemben. Alázatosan borulok Istenem elé, hogy hőssé, igaz emberré, jó katonává tett.”*

Poeltenberg Ernő (1808–1849) osztrák lovag, honvéd tábornok: *„Minket az ellenség dühös bosszúja juttatott ide.”*

Schweidel József (1796–1849) magyar honvéd tábornok: *„A mai világ a sátán világa, ahol a becsületért bitó, az árulásért hatalom jár. Csak egy igazi forradalom, a világ új forradalmi embersége söpörheti el ezt az átkozott, meghasonlott világot.”*

Török Ignác (1795–1849) magyar honvéd tábornok: *„Nemsokára Isten legmagasabb ítélőszéke elé állok. Életem parányi súly csupán, de tudom, hogy mindig csak Őt szolgáltam.”*

Vécsey Károly (1803–1849) magyar gróf, honvéd tábornok: *„Isten adta a szívet, lelket nekem, amely népem és hazám szolgálatáért lángolt.”*

Pálinkásné Balogi Beáta ref. lp.

Szénási Sándor: Magyar imádság

*Uram, egy népért könyörgök:
Fordítsd felé szent orcád!
Szíved ajtaján, im, zörgök:
Tied a hatalom és ország!*

*Uram egy népért könyörgök:
Sokszor káromol az ajka,
Szenteld meg ajkát, s felzendül
A legszebb zsoltár szó rajta.*

*Uram egy népért könyörgök:
A szíve sokszor oly konok.
Hódítsd meg, s akkor e szív
Lesz majd királyi számolýod.*

*Uram egy népért könyörgök:
Minden van és mégis szegény:
Mert Nélküled árva koldus
Aranyhalmi tetején.*

*Uram egy népért könyörgök:
Mindig szabadságra vágyott.
De bűnei bilincéből
Tehozzád alig kiáltott.*

*Uram egy népért könyörgök:
Annyit folyt a könnye, s vére!
Ajándékozz arcára mosolyt
És vidám Napot egére!*

*Uram egy népért könyörgök:
Érezze mindig szereteted.
Gyógyítsa meg a vakságát
S ragyogjon felé Kereszted!*

*Uram egy népért könyörgök:
Magyar népemért most sírva.
Imádságom szívembe van
Örök betűkkel beírva.*

Emlékezzünk 1956-ra és Ravasz Lászlóra!

2021. október 1-jén a Dunamelléki Református Egyházkerület ünnepi közgyűlés keretében emlékezett meg Ravasz László (1882-1975) püspök 100 évvel ezelőtti püspökké szenteléséről. Tudjuk, hogy 1948-ban lemondásra kényszerítette őt a kommunista államvezetés. Bereczky Albert, a következő püspök mindenféle egyházi szolgálatból szeretne volna eltávolítani. Kényszerűen nyugdíjazták, nem élhetett még a fővárosban sem. Ő ennek ellenére leányfalui nyaralójában továbbra is folytatta teológiai munkásságát.

Az 1956-os forradalom napjaiban visszatért Budapestre, és vállalta a reformátusság lelki irányítását. A forradalom leverését követően az Állami Egyházügyi Hivatal végleg eltávolította az egyházi szolgálatból. Emlékezzünk most együttesen az 1956-os eseményekre és Ravasz László püspökre a híres 1956. november 1-jei rádióbeszédének felidézésével.

Pálkásné Balogi Beáta ref. lp.

Ravasz László (1882-1975)

Ravasz László püspök 1956. november 1-jei rádiószózata

A magyar református egyház csodálattal és hódolattal adózik a nemzeti felkelés hőseinek: diákoknak, munkásoknak, katonáknak, férfiaknak és nőknek, akik erkölcsi felszabadulásunk győzelmét vérük hullásával kivívták.

Anyai fájdalomban siratja el a hősi halottakat: minden magyart, aki életét adta ebben a küzdelemben, s vére árán még drágábbá tette mindnyájunk számára a magyar szabadságot. Csókot a sebekre, virágot a sírra! Minden sebre és minden sírra, de közöttük különösen fájót és különösen könnyest annak a két fiatal hittanhallgatónak, két református teológusnak a sírjára, aki az Alma Mater kapujától pár száz méterre hősi halált halt.

A magyar református egyház büszke arra, hogy ez a forradalom tiszta volt és a nemzeti becsület védelme alatt állott. Nincs höbb imádsága, mint hogy az is maradjon!

Bűnbánattal valljuk meg, hogy az egyház, mint földi intézmény, kényszerűsége felül is engedte magát megkötöztetni a vele halálos ellentétben álló politikai hatalom erőszakától és cselvetéseitől, s emiatt örökkévaló lelki céljainak szolgálatában is kárt vallott. Most éppen azzal foglalkozik, hogy ezeket a köteleket lehányja magáról. Kéri a világ összes keresztyén egyházainak, különösen az Egyházak Világtanácsának és a Presbiteri Egyházak Világszövetségének testvéri segítségét talpra állásához és a rendelt útján való tovább haladásához.

Kéri a lelkipászorokat, hogy legyenek népünk élő lelkiismerete. Mint az Ige hű sáfárai, tisztán és bátran tolmácsolják Isten irgalmas üzenetét, vigasztalásul, feddésül és világosságul. Kérjük a presbitereket, mint magyar népünk, s különösen a falu társadalmának demokratikus úton kiválogatott elitjét, hogy a nemzeti egység, a társadalmi igazságosság és testvéri szeretet szolgálatában példaadóan elöl járjanak. A nemzeti egység mindent átfogó keretében építsék a keresztyén egyházak és hívó lelkek erkölcsi szolidaritását, különös tiszteletben tartván mindenkinek meggyőződését és lelkiismereti szabadságát.

A forradalomnak nemcsak a reakció az ellentéte, hanem az anarchia is. Még gondolni se merjen senki az elmúlt korszakok rendszereinek visszaállítására! A forradalom vívmányainak megőrzése és továbbfejlesztése, hibáinak megigazítása és igazságtalanságainak jóvátétele lehet egyetlen célunk. De ugyanakkor védekeznünk kell az anarchia ellen is. Életfeltétel, létkérdés, hogy mielőbb helyreálljon a rend, a nyugalom. A bűnösök elfogása, elítélése az állami szervek és a független bíróságok feladata és sohasem lehet az egyéni akció tárgya.

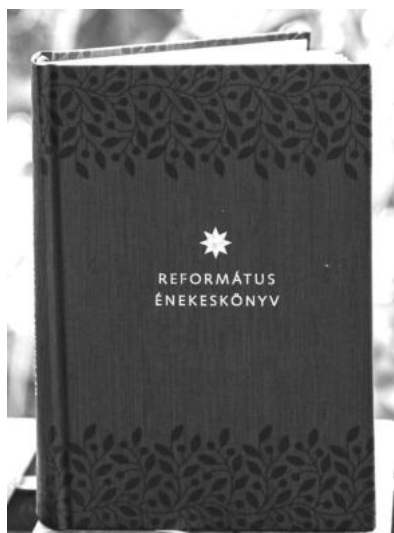
Mikor az ostrom után a pincéből feljöttünk, a Kálvin téri templomban az első gyülekezeti istentiszteleten – akkor lőtték a templomot Budáról, s a kitört templomablakokon besüvöltött a hóvihar – ez volt a prédikátor alapigéje: „Ne tévelyegjétek, Isten nem csúfolthat meg. Valamit vet az ember, azt aratja is.” Üdv azokra, akik az igazság és a szeretet magvetését végzik!

Ravasz László: Imádság a hazáért

Örökkévaló Istenem! Köszönöm Neked, hogy magyarnak teremtetél és megengedted nekem, hogy e nép szenvedéseiben, gyászában, dicsőségében és szegyenében részt vegyek. Vallom előtted bűneinket, amelyek az én bűneim is: szívünk kemény, értelmünk balgató, hitünk ingadozó és a lelkünk pártos. Meghajtjuk fejünket ostorod alatt és vezekelünk a porban és hamuban. De ígéreteid igazak és ámenek. Hisszük, hogy szövetséget kötöttél velünk és atyáinkkal, és tudjuk, hogy az ég és föld megrendülhet, de ezt a szövetséget Te meg nem rontod soha. Hisszük, hogy ha Hozzád térünk és Te leszel egyetlen Urunk, feltámad a mi világosságunk.

Könyörgök Hozzád, töltsd ki Szent Lelkedet erre a népre! Tartson bűnbánatot bűjtöléssel, sírással és kesergéssel és úgy térjen meg Hozzád, a mi Istenünkhöz, mert könyörülő és irgalmas vagy Te, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű. Vidd ezt a népet idvességes önismeretre, hogy lássa meg bűneit és gyűlölje meg; forduljon el attól, ami vesztét okozta s tegye rá életét a Te ígéretedre. Gyomlálj ki közülünk minden pártosságot, Ellened való lázadást és egymás közötti viszályt, és növeld meg a mi hitünket történelmi hitvallásunkban és emberi méltóságunkban. Legyünk a Te néped; és ne lehessünk másképpen magyarok, csak mint a Te néped.

Kezedben van nemzetünk jövője. Nem kutatjuk, mit hoz, csak Te magad jöjj. Egyengetjük a Te ösvényeidet és készítjük számodra az utat. Imádkozó magyarok tábora egyre nő, szentséges öltözetükben siet a Te néped a Te sereggyűjtésed napján. Királlyá koronázzuk magunkat és népünk felett a Te Szent Fiadat és nemzeti jövőnket, egész történelmünket odaszenteljük a Te dicsőségedre. Szánj meg és válts meg minket, óh Szenteknek Szentje! Ámen.

Új énekeskönyvünk többféle színben, de egyenlőre egyféle méretben kapható

Megjelent az új énekeskönyv

Nagy örömmel és Isten iránti hálával számolunk be arról, hogy megjelent a Magyarországi Református Egyház új énekeskönyve. A ma is használatban lévő énekeskönyvünket 1948-ban adták ki. Azóta eltelt több mint 70 esztendő, így az énekeskönyv megújítása már régóta esedékessé vált.

Az új énekeskönyv több mint 10 éves előkészítő munka gyümölcseként született meg. Megújítását a Generális Konvent Liturgiai és Himnológiai Bizottsága felügyelte. A kiadványt egyházunk Zsinata elfogadta 2019-ben.

Az új gyűjtemény 210 új éneket tartalmaz. Ezek közül sok ismerős ének lesz, hiszen a szabadszállási gyülekezetben is használatos a 92 új éneket tartalmazó előkészítő füzet, amelyből sok éneket megtanultunk és szívesen énekelünk. A régi, 512 éneket tartalmazó énekeskönyv anyagából 55 olyan éneket hagytak ki, amelyeket egyáltalán nem énekeltek gyülekezeteink, de a többi ének megmaradt. A régies nyelvezetű, a ma embere számára nehezen érthető szövegeket kiigazították.

A Zsinat a szeptember 24-i ülésén döntött arról, hogy 2021. november 28-tól, advent 1. vasárnapjától a Magyarországi Református Egyház hivatalos énekeskönyve lesz az új énekeskönyv. Szeptember 27-től már kapható, a Lelkeszi Hivatalban, valamint a gyülekezeti iratterjesztésben is megvásárolható.

Isten áldása legyen új gyülekezeti énekeskönyvünk használatán! Kívánom, hogy forgassuk azt örömmel, és énekeljük a segítségével régi és új énekeinket a nagy Isten dicsőségére és anyaszentegyházunk épülésére!

Pálíkné Balogi Beáta ref. lp.

Múzeumok Éjszakája Szabadszálláson

2021. június 26-án gyülekezetünk is csatlakozott a Múzeumok Éjszakája elnevezésű országos programsorozathoz. Ezen a kellemes nyári estén feltáruktak a városháza, illetve a református és katolikus templomok rejtett zugai. Az érdeklődőket a városházán Fábíán Krisztián, a katolikus templomban pedig Kiss József plébános kalauzolta.

Szeretett református templomunkban a gyülekezet lelkipásztoraiként mi magunk fogadtuk a hozzánk ellátogatókat. Nagy örömmel készültünk erre az alkalomra, hiszen olyan kincseket mutathattunk meg, melyeket még mi magunk is ritkán láthatunk, hiszen gondosan elzárva őrizzük őseink ránk hagyott örökségét.

Bemutattuk templomunkat, elmondva építésének történetét, de szó esett orgonánkról, harangjainkról, és számos egyéb érdekességről. Nagy gonddal rendeztük be az úrasztalát, melyen olyan úrasztali edények kaptak helyet, melyeket

csak nagyon ritkán láthat a gyülekezet. Az úrasztalát azzal a csipketerítővel terítettük le, amely csak a konfirmáció alkalmával van használatban. Ezt a terítőt Szász Károlyné, Szász Károly egykori szabadszállási református lelkész, majd később dunamelléki püspök édesanyja készítette és adományozta a gyülekezetnek 1867-ben, a kiegyezés évében.

Mindenki számára megtekinthető volt az egyik legrégebbi, 1722-ből való ón kenyérszító tálca, valamint egy 1746-ból való ón úrvacsorai boroscancsó. Kiállítottunk egy Vég Veresmarty Sámuel idejéből való, 1763-ból származó pohár alakú úrvacsorai kelyhet, de az azt 1879-ből való keresztelő kancsót is a hozzá tartozó ovális tálcával, amellyel ma is keresztelünk. De ugyanígy előkerültek későbbi darabok is, mint egy 120 éves kenyérszító tálca, egy 1924-es, színezüstből készült kehely, vagy a legfiatalabb, 1999-ben készült úrvacsorai kelyhünk.

A torony felőli bejárat melletti négy tárolóban Süveges-Holczmann Andrea presbiter rendezett be egy kiállítást. Megtekinthető volt a Protocollum, a Vég Veresmarty Sámuel lelkipásztor által 1763-ban megkezdett gyülekezeti krónika, valamint a Veszprémi Sámuel lelkipásztor által megkezdett anyakönyv, melyben a megkeresztelt nevei 1730-tól vannak feljegyezve. Kiállításra került Petőfi Sándor öccsének, Petrovics Istvánnak, valamint József Attila édesanyjának, Pöcze Borbálának a megkereszteléséről szóló anyakönyvi bejegyzés is.

Kiállításra kerültek eredeti kéziratok, mint például Szász Károly lelkész alapítványi levele, valamint egy 1815-ből való lelkeszi díjlevél, melyben meghatározzák az akkori lelkipásztor javadalmát. De megmutattunk egy nemrégiben előkerült érdekességet, Özv. Tóth Jánosné Méhes Lidia egészen 1660-ig visszavezetett családfáját. Az ő alapítványának köszönhető, hogy halála után, 1891. december 1-jén megnyílt az óvoda Szabadszálláson.

Mindezek a bemutatott kincsek csokorba gyűjtve hálára indítanak, hiszen összekötnék bennünket szabadszállási református eleinkkel. De egyben figyelmeztetés ez nekünk, kései utódoknak, hogy a kapott örökséget megőrizzük és tovább adjuk a jövő nemzedékének.

Pálíkné Balogi Beáta ref. lp.

A balatonfenyvesi hittantábor szabadszállási résztvevői

Református hittantábor Balatonfenyvesen

2021-ben is megrendezésre került a szabadszállási gyerekek számára a református hittantábor, július 13-a és 17-e között Balatonfenyvesen. Idén 22 gyermek és 4 kísérő felnőtt táborozott együtt Szabadszállásról.

Napi programok közé tartozott a bibliai történetek megismerése, a közös éneklések, a

délelőtti és esti áhítatok. A napi kötelező programok mellett lehetőségünk volt szabadfoglalkozásokra is, mint például: röplabdázás, kosárlabdázás, pingpongozás és kézműves foglalkozás. A tábor összes programja közül mi gyerekek mindig a Balatonban való fürdést vártuk a legjobban. A víz idén nagyon kellemes volt, csodálatos órákat töltöttünk együtt a strandon.

Szerda este közösen elstáztunk a tábor közelében lévő mólóhoz és megnéztük együtt a balatoni naplementét. Gyönyörű és emlékezetes látvány volt, ahogy a lemenő nap fényei megcsillantak a Balaton vizének tükreben. Az utolsó este a tábor szervezői „Ki mit tud?” vetélkedőt rendeztek számunkra. A vetélkedő remek hangulatban telt, mindenki nagyon jól érezte magát, kicsik és nagyok egyaránt. Voltak, akik táncoltak, énekeltek mások pedig hangszereken játszottak.

Köszönjük a Szabadszállási Református Egyházközségnek, a Presbitériumnak, Pálinskásné Balogi Beáta és Pálinskás Gyula lelkészeknek, hogy lehetővé tették számunkra ezt az élményekben gazdag, felejthetetlen táborozást.

Kovács Nóra és Kovács Lili táborozók

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa.” (Mk 10,14)

Tanévzáró istentisztelet és családi nap

Tanévzáró istentisztelet és családi nap volt a református gyülekezetben június 13-án, vasárnap. Pálinskás Gyula és Pálinskásné Balogi Beáta lelképásztorok ebben a tanévben több mint száz hittanos gyerekeket tanítottak az óvodás kortól a konfirmáló fiatalokig heti rendszerességgel nagy odaadással. Sajnos a pandémia időszakában online felületen folytatódott a tanítás. A tanévzárón az alsó tagozatos gyerekek énekes

3. és 4. osztályos hittanosok éneke

műsorral örvendeztették meg a gyülekezet tagjait.

Istentisztelet után a délelőtti a családi nap programjaival folytatódott. Ferenczy József és segítői játékos vetélkedőre hívták a gyerkőcöket, ahova a szülők is nagy örömmel kapcsolódtak be. Az ebéd a hagyományokhoz híven gulyásleves volt, amit

Játékos vetélkedő a templomkertben Ferenczy József vezetésével

Holczmann Mihály gondnok és presbiter társai főztek. Ezután lekváros bukta várta a résztvevőket. A program jó hangulatú beszélgetéssel zárult.

Süveges-Holczmann Andrea presbiter

Lelekipásztoraik beiktatása

Nt. Máté Sándor megáldja a beiktatott lelekipásztorokat

esperese iktatta be a lelekipásztorokat, szimbolikusan átadva az egyházközség pecsétjét és a templom kulcsát.

A lelekipásztorok szolgálatára és életére az áldások sorát az esperes úr kezdte meg, majd folytatta az a 35 református lelekipásztor, akik főként a Bács-Kiskunsági és a Szatmári Református Egyházmegye gyülekezeteiből jöttek el erre a szép alkalomra. Az áldások sorát püspök úr zárta. Nagyon szép, megható, méltó és magasztos volt a sok áldás hallgatása, a lelekipásztorok és a gyülekezet közös ünneplése.

Az áldások után a lelekipásztoraik egy rövid igehirdetésben, valamint a nagytiszteletű asszony gyönyörű énekével és a nagytiszteletű úr gitár kíséretével fejezték ki hálájukat és köszönetüket Istennek, a presbitériumnak, a gyülekezetnek és mindazoknak, akik segítettek az útjukat a Szatmárból a Kiskunságba. Szőke Imre, az egyházmegye gondnoka nyitotta meg az ünnepi közgyűlést, amelynek egy napirendi pontja volt: a köszöntések. A köszöntések sorát Holczmann Mihály, az egyházközség gondnoka kezdte meg. Köszöntésemben röviden visszatekinttem a bő egy évvel ezelőtti időre, arra, hogy hogyan vezetett a lelekipásztorok útja a Tiszántúlról a Dunamellékre, a Szatmárból a Kiskunságba: Moltáról Szabadszállásra. A köszöntésem az alábbiak szerint szólt:

„Ha röviden szeretném megfogalmazni, akkor úgy is mondhatnám, hogy átgondoltan, nagyon megfontoltan és körültekintően! Miért is gondolom így? Azért, mert bő másfél évvel ezelőtt, amikor 2020. január elején, telefonon megkerestelek benneteket és elmondtam a hívásom okát, ennek utána még nagyon sok telefonos értekezést és email-váltást folytattunk le egymással. Érdeklődésünket feleségemmel együtt 2019 augusztusában a Reformátusok Lapjában veletek készült interjú keltette fel, amelynek a címe az volt: *„Ahol a kevés is sokat jelent”*. Ebből az interjúból nagyon sok mindent megtudtunk rólatok, az életutatokról, a sokrétű szolgálatotokról. Bár sejtettem, hogy nem lesz könnyű az elhívásotok, mert az interjúban az ottani 14 évi szolgálatotokról így fogalmaztatok: *„A szatmári életet minden kedvességével és nehézségével együtt szeretjük, és úgy érezzük, az itteniek is szeretnek minket. A gyülekezeti munkánk mellett számos egyházmegyei feladatot és egyházkerületi tisztséget is ellátunk, mert otthonunknak érezzük egyházunkat és egyházmegyénket.”*

Ennek ellenére kértem, hogy e-mailben küldhessek egy részletes tájékoztatást a gyülekezetünkről, a városunkról, településünk adottságairól, az oktatási lehetőségekről helyben, közelben és távolban, ami a családokat számára is fontos lehet. Majd egy hónappal később, nagy örömmel vettük a jelzéseket, hogy 2020. február 8-9-én eljőnnétek Szabadszállásra, és a vasárnapi istentiszteleten szívesen szolgálnátok – hozzátéve, hogy kölcsönös elkötelezettség nélkül! Ezt a szándékot jeleztem az akkori lelekipásztoraiknak, Máté Sándor nt. úrnak, és Emese nt. asszonynak, akik örömmel vették érkezéseteket és készségesen segítettek a fogadásotokban.

Azt gondolom, hogy nagyon hasznos volt az együtt töltött másfél nap, mert mindaz, amiről e-mailben tájékoztattalak benneteket, arról személyes tapasztalatot is szerezhettetek. Az említett hétfégi szolgálat és rövid bemutatkozásotok után, nagyon sok kedves visszajelzést kaptam rólatok a presbiterektől, a gyülekezeti tagoktól és közösen reménykedtünk a pozitív válaszotokban. Telt és múlt az idő, és mi reménykedtünk és várakoztunk. Majd szűk két hónap múlva a következő válasz kaptam: *„Püspök úrral sikerült beszélünk. Elmondtuk neki őszintén tervünket, vágyunkat, hívásunkat. Nem örült. A mi esetünkben nem arról van szó, hogy valamilyen emberi okból el kell hagynunk szolgálati helyünket, hanem - úgy hisszük - Isten kíván bennünket hívni egy másfajta gyülekezeti helyzetbe. Mi ennek a hívásnak eleget szeretnénk tenni, így a felkínált lelekipásztori állásokat - amennyiben a gyülekezet és a presbitérium hozzájárulását adja - örömmel betöltjük.”*

A számunkra örömteli válasz után már a lelkészválasztás törvényes eljárása következett: Máté Sándorné nt. asszony nyugállományba helyezése után, júliusban a presbitérium határozatban meghívta a lelekipásztorokat a lelkési állások betöltésére.

A lelkipásztorok bemutatkozó szolgálata után megtartottuk a választói közgyűlést, ahol a gyülekezet egyhangú szavazással megválasztotta a lelkipásztorokat - egyenrangú státuszba. Ezután költözött a lelkészcsalád 2020. augusztus 27-én Emmával, Katinkával és Gyuszikával Milotáról Szabadszállásra a felújított parókiába, és 2020. szeptember

Lelkipásztorok az ünnepi istentisztelet után

1-től megkezdtek a szolgálatot a gyülekezetünkben. Istennek adunk hálát,

és köszönöm meg mindenkinek, egyházi előjáróknak, esperes úrnak, Pintér Gyula helyettesítő lelkipásztornak, hogy minden gördülékenyen ment a lelkészválasztás lebonyolításában. Aggodalmunk főként a pandémia miatt volt – lehet-e presbiteri, majd választói közgyűlést tartani, fókuszálva arra, hogy szeptember 1-től a hitoktatás is rendben elkezdődhessen és a lelkészcsalád gyermekei is már itt tudják kezdeni a tanévet. Isten meghallgatta imádságainkat és így szép rendben megtörtént a lelkészválasztás és a lelkészcsalád költözése Szabadszállásra.

Egy rövid visszatekintés az elmúlt egy évről: 2020. szeptember 1-jén megtörtént a hivatal átadása-átvétele, a lelkipásztori szolgálat megkezdése: templomi istentiszteletek, a tanévnyitó és a jubiláló házaspárok hálaadó istentisztelete, a hitoktatás elkezdése, a bibliaórák, ifjúsági alkalmak, gyülekezeti tagok látogatása. Aztán sajnos össze jött a pandémia miatti zárás. Áttérés online hitoktatásra, a gyülekezet részére írásos igei üzenetek készítése hetente, illetve a közösségi oldalakra videó közvetítések, zenés áhítatok felvétele és feltöltése, és időszakos újság készítése karácsonyra, húsvétra és pünkösdre.

Ez év február 1-től presbitériumunk a lelkipásztoraink vezetésével új megbízást kapott az esperes úrtól, illetve az Egyházmegyei Tanácstól a hartai gyülekezet lelkipásztori és igazgatási feladatainak ellátására: istentiszteletek megtartására és új presbitérium megválasztására. Hála Istennek ezt a feladatot is sikerült közösen megoldani. Május 9. óta önálló presbitériuma/gondnoka, július 15-től kinevezett lelkipásztora is van a hartai gyülekezetnek, akik elkezdhetik a közös szolgálatot és a gyülekezet építését. Nagy öröm ez számunkra!

Pünkösdkor megtarthattuk a konfirmációt, a hittanos tanévzárót és a családi napot, valamint a nyári gyülekezeti hittantáborokat. Szeptember elején elkezdődhetett az új tanév a megszokott rendben, és a gyülekezeti élet is a megszokottak szerint folyik.

Összegezve a fenti gondolataimat: Egy évvel ezelőtt, a lelkipásztor házaspárt, és az egész családot nagy szeretettel fogadta a gyülekezet és az egész város. Szabadszállás város vezetése is minden segítséget megadott a beilleszkedéshez, a település megismeréséhez, az itteni élet elkezdéséhez. Lelkipásztoraink jó kapcsolatot alakítottak ki a gyülekezeti tagokkal, a katolikus közösséggel, a település vezetésével, az intézményekkel, a civil szervezetekkel és végzik a már korábban is működő sokszínű és sokoldalú szolgálatot! Hála Istennek!

A lelkészbeiktató ünnepi istentiszteleten a köszöntések sorában elsőként a hittanosok nevében Kristóf Laura és Kristóf Adél kedves szavakkal és egy-egy szál virággal köszöntötte a lelkészházaspárt. A presbitérium a háláját és a hosszú közös szolgálat reményét ajándékkal is kifejezte. Nagy szeretettel adták át a presbitérium ajándékát, az új palástokat, kérve Isten gazdag áldását a szabadszállási gyülekezetben végzett szolgálatukra, életükre!

A gyülekezet nevében Ferenczy Csaba és Ferenczonné Koós Anita egy rövid orgonajátékkal köszöntötte a lelkipásztorokat. Az egyházi köszöntések után elsőként Dr. Salacz László országgyűlési képviselő, majd a város nevében Darabos József polgármester mondott köszöntő beszédet. Az istentisztelet után, a Nagyvendéglőben szeretetvendégséggel zárult a lelkipásztoraink beiktatási ünnepe.

Szeretnék köszönetet mondani a presbitériumnak, az egész gyülekezetnek az adományokért, az étel, ital, az ajándékok és sütemények felajánlásáért, és minden segítségért. Az Önkormányzatnak köszönjük a Nagyvendéglő térítésmentes felajánlását, hogy ilyen szép rendben megtarthattuk ezt a régóta várt ünnepséget. Istennek adunk hálát mindezt! SDG!

Holczmann Mihály gondnok

Dömötör Ilona: Isten munkatársai

*Nekünk ellentmond minden e világon.
Velünk felesel a hullott haraszt,
Tövis sérteget törött téli ágon.
Mi hívogatjuk mégis a tavaszt.*

*Ez a mi harcunk, Testvér.
Jövendőt mondunk az alvó rügyeknek,
Kifütyöl bár a februári szél:
Helyet készítnék a virágseregnek,
hol rút kórókat zörgetett a szél.
Ez a mi dolgunk, Testvér!*

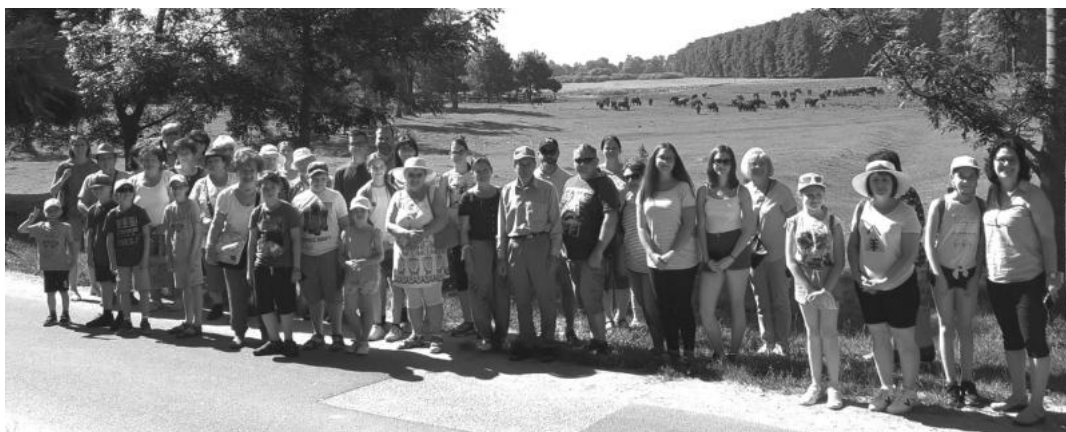
*Letiprott földet verejtékkel ásunk,
Vetőmagunkat sírva hintjük el,
Nem látjuk még, lesz-e aratásunk,
vagy meg sem érjük, míg plántánk kikel.
Ez a mi terhünk, Testvér.*

*De tudjuk azt, hogy van Gazdánk az égben,
ki velünk plántál, öntöz, s majd arat.
Esőt s fényt ad a maga idejében,
míg megeremti a termő nyarat.
Ez a mi erőnk, Testvér!*

*Tudjuk, az Ige majd csírába szökken.
Rügyet duzzaszt a lelkeken a hit.
E tavaszt váró, áldott munka közben
tanuljuk a nyár zsoltárait.
Ez a mi győzelmünk, Testvér!*

Református gyülekezeti kirándulás

2021. június 19. Kis-Balaton

A Kápolnapusztai Bivalyrezervátumban

jelenlétivé válhat a gyülekezeti élet.

Lehetővé vált, hogy ismét – a jól bevált szokásoknak megfelelően – gyülekezeti kirándulásra indulhassunk. 2021. június 19-én keltünk útra, hogy felfedezzük hazánk – eddig számunkra ismeretlen – különleges, gyönyörű tájegységét, a Kis-Balatont, jellegzetes növény- és állatvilágával együtt. Nekünk, alföldi embereknek szemet gyönyörködtető volt már az út is a dunántúli táj szelíd dombjaival, lejtőivel.

Utunk első állomása a Kápolnapusztai Bivalyrezervátum volt, mely fontos szerepet játszik a hazánkban őshonosnak számító bivaly fennmaradásában, génállományának megőrzésében. Itt él hazánk legnagyobb látogatható bivalycsordája. A rezervátumon kitáblázott sétaút vezet végig, a gyerekeket játszótér és állatsimogató várja. Ennek nagyon örültünk, hisz 15 gyerek is volt a csoportunkban.

Zalavár – Várszigeten nyitotta meg kapuit a Kis-Balaton Ház, mely időutazásra invitálta a látogatókat, bemutatva a régészeti feltárásokat, diorámán a víz alatti élővilágot, a nádi élet sajátos eszközeit, a jellegzetes növényvilágot.

Igaz, hogy második legolvasottabb magyar írónk, Fekete István emlékhelye a Diás szigeten van, mégis meglevenedett előttünk a „Tüskevár”, mely itt játszódtott. Ennek állít emléket Matula bácsi stilizált kunyhója.

Utunkat a Szent István kápolnánál folytattuk, melyet 1996-ban emeltek a honfoglalás 1100. évfordulójára. Itt Pálinkás Gyula nagytiszteletű úr áhítatot tartott.

Zala megye fennállásának 1000 éves évfordulója alkalmából avatták fel a Makovecz Imre tervei alapján készült Millenniumi emlékművet, mely a megye összetartozásának szimbóluma. Középen a megye életfája áll, melyen a 258 települést a 258 helység nevével ellátott levél jelképezi. Közeliében látható Cirill és Metód emlékoszlópa, melyet bizonyára szívesen látogatnak szláv vendégek is.

A történelmi emlékek után a Kis-Balaton földi paradicsoma, a Kányavári-sziget következett. Ide egy ragasztott gerendákból álló, háromnyílású ívhíd vezetett, ahol érdemes volt megállni egy kis lélekemelő körbetekintésre. Innen vezetett tovább a kb. 2 km hosszú Búbos vöcsök tanösvény 15 állomással. Nem messze a madármegfigyelőtől újabb játszótér bukkant fel a gyerekek nem kis örömeire. A meleg ellenére kellemes volt a séta az árnyas fák között, szinte hihetetlen volt a rohanó 21. században egy ilyen békés, nyugodt, szinte idilli környezetben eltölteni a napot, természeti és történelmi emlékekkel gazdagodva.

A Kányavári-szigeten

-Végre!-

sóhajtottunk fel sokan, amikor lazulni kezdtek a pandémia által ránk kényszerített korlátok.

-Végre!-

kimozdulhatunk a bezártságból, találkozhatunk távolabb élő családtagjainkkal, barátainkkal.

-Végre!- ha lassan is, de a megszokott kerékvágásba kerülhetnek az emberi kapcsolatok,

Isten útján

„Uram, tégy engem békéd eszközévé, hogy szeretetet vigyek oda, ahol gyűlölet uralkodik, megbocsátást oda, ahol megbántanak, hitet oda, ahol kételyek vannak, reményt oda, ahol kétségbeesés kínoz, fényt oda, ahol sötétség van, örömet oda, ahol szomorúság lakik. Ó, Isteni Mesterem, add, hogy inkább én igyekezzem vigasztalni, minthogy vigaszra várjak, inkább én törekedjem megértésre, minthogy megértést óhajtsak, inkább én szeressek, minthogy szeretetet igényeljek. Mert amikor adunk, akkor kapunk, ha megbocsátunk, akkor nyerünk bocsánatot, és ha meghalunk, azzal ébredünk az örök életre.”

(Assisi Szent Ferenc)

Szeretet, megbocsátás, hit, remény, öröm. Nagyon szép szavak, de ha nem gyakoroljuk, szinte semmi örömet nem leljük. Ha csak mi kapunk szeretetet, ezt akkor érezzük igazán, ha tovább is tudjuk adni. Manapság szinte divattá vált kimondani minden érzelem nélkül azt, hogy szeretlek. Mint egy elköszönés, olyanná válik ez a szó. Ha jó tettekkel, szép beszéddel, együttérzéssel, meghallgatással, odafigyeléssel tudunk szeretetet adni másoknak, az nekünk is örömet ad. A megbocsátás is a szeretet megnyilvánulása. Ha valakinek meg tudunk bocsátani, nekünk egy tehertől való szabadulást jelent, ezért ne féljünk kimondani, megtenni.

Hit és remény nélkül szinte lehetetlen élni. Ha nem úgy történnek a dolgok az életünkben, ahogy mi azt elképzeljük, azonnal kétségbe esünk. Aggódunk, hogy vajon miként fog megoldódni a problémánk, mi fog történni velünk. Az talán eszünkbe sem jut, hogy van felettünk egy Mindenhatónk, aki azért állított nehéz helyzet elé, mert a helyes irányba szeretné terelni az életünket.

Bízzuk magunkat az Úrra, menjünk azon az úton, amit Ő mutat nekünk, és életünk örömeikkel telt, boldog élet lesz! „Gyermekeim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvvél, hanem cselekedettel és valóságosan.” (János I. levele 3,18)

Kovács Zoltánné

Pál apostol nyomában – Napközis hittantábor

Szabadszállás, 2021. június 30-július 4.

A táborban minden reggelen a templomban kezdtük a napot, az ottlétek alkalmával tanulhattunk többek között Pál apostol megtéréséről is. Énekeket tanultunk, ezután Ilike néniel mozoghattunk és tornázhattunk.

Az első napon Ferenczy Józsi bácsival játszhattunk különböző játékokat és sorsversenyeket. Minden délből finom ebéd várt minket és délutánként Bognár – Kovács Éva néniel kézműveskedhattunk.

Az első nap délutánján a szabadszállási tűzoltók jöttek el hozzánk. Kristóf Gábor előadást tartott nekünk, majd a tűzoltó autóból is be lehetett ülni. A második napon az

Elsősegély-bemutató

éneklés, a feladatlapok kitöltése, kiszínezése és a kézműves foglalkozás után a szabadszállási mentősök színesítették délutánunkat. Eljött hozzánk Szűcs Attila, Pintér Jenő bácsi és Juhász József. Előadást hallgathattunk meg, majd megmutatták nekünk az elsősegélynyújtás lépéseit, és az újraélesztést is.

Lehetőségünk volt találkozni Trecsényi Péterrel és Mogyival, a belga juhász kutyájával, aki egy kutató – mentő kutya. Sokan bújócskázta vele, mindenkit megkeresett és hangos ugatással jelezte, hogy megtalált. Ezután uzsonnára Szűcs Sándor sütött nekünk kenyérlángost, amit mindenki nagy örömmel fogyasztott el.

A harmadik napon Sövény Sándor kiskunkapitány látogatott el hozzánk és előadást tartott őseinkről, a kunokról. Az előadás végén beszélt nekünk a kunkapitányok öltözetéről és a kardját is megmutatta.

A negyedik napon az ebéd elfogyasztása után elindultunk a kiskörösi strandra, ahol egy jót fürödhettünk, amit mindenki nagyon élvezett. Az oda- és visszautat Szalontai Bálint biztosította nekünk. A tábor zárásaként vasárnap a templomban, az istentiszteleten elénekeltük a tábor ideje alatt tanult énekeket.

Sipos Péter

Reggeli áhítat a templomban

Egy életút két állomása: Máramarossziget és Szabadszállás

(Prielle Kornélia emlékezete)

Barabás Miklós: Prielle Kornélia

Egy 1190-ből fennmaradt írásos emlék Máramarost „magna silva” (nagy erdő) néven említi, mint azt a területet, amelyen minden biztonnal átvonultak a honfoglaló magyar törzsek egyszerre az Erdély távolabbi hágóin átvonuló testvéreikkel. Később a mindenkori magyar királyok hospeseket (vendégeket) is betelepítettek a vadban, halban, sóban gazdag vidékre. 1329-ben Károly Róbert a só királyi birtoklásának jogát megerősítendő, kiváltságlevéllel koronavárossá nyilvánította Máramarosszigetet Huszt, Técső, Visk és Hosszúmező mellett. Nagy Lajos idejében a Toldiból ismert Laczkfi András volt a vidék ura, majd az erdélyi fejedelmek alá tartozott a terület, 1692-ben a főispáni székre került Bethlen Miklós címert adományozott Szigetnek, mely bölényfejet ábrázol.

A magyar történelem eseményei Szigeten is nyomot hagytak, 1848 őszén Szigetre érkeztek Galíciából a Lenkei-huszárok. Lenkei Jánost a gazdag örmény Korbuly kereskedő család házában szállásolták el, ebben a családban született már magyarosított néven a nagybányai festőiskola egyik megalapítója, Hollósy Simon. Vándorszínészként megfordult itt Arany János is fiatal korában. Egy

rossz álma után elindult haza Szalontára szüleit látni. Ekkor gyalogolt át az Ecsedi-lápon, melyet aztán olyan érzékletesen írt le a Toldiban. „Magyar kelet bazárja volt e város, fajok tanyája, ódon és kies” - írta Juhász Gyula 1920-ban, így emlékezve tanári pályájának egyik állomására, Máramarosszigetre.

Itt, e két folyó, a Tisza és az Iza összefolyásánál elterülő kis határ menti városban, Erdély északi csücskében született 1826. június 1-jén Prielle Antónia (később a Cornélia nevet vette fel). Apja Prielle József francia származású szíjgyártó mester volt, anyja az erdélyi születésű Székely Eleonora. Tőle tanulta a kislány szép és tiszta anyanyelvét, a színház iránti rajongását, könnyed, csevegő modorát. Később hasznát vette az otthon tanultaknak, így írt róla egy pályatársa, Molnár György: „Modora, tartása, minden mozdulata könnyed, előkelő, valódi francia vér, és teljes színészi temperamentum.” Szigeten, a szülőháza helyén épült Szabó Aurél háza. E ház falára 1896-ban tisztelői márványtáblát helyeztek el: „Ennek az épületnek a helyén állott a ház, melyben született hazánk nagy művésznője, Prielle Kornélia.”

Anyja gyakran vitte gyermekeit műkedvelő előadásokra, (testvérei is később színészi pályára léptek, sikeres előadók voltak), melyeket a városi fiatalok is gyakran rendeztek. A színházkedvelő felnőttek foglalkoztak a szereplőkkel, köztük a kiváló pedagógus, Löwey Klára. De színtársulatok is gyakran látogattak Szigetre. A debreceni, kassai társulatnak is tapsolhatott a közönség. Láthatták, hallhatták Megyeri Károlyt is a színpadon, később a Petőfi-verset az utcagyerekek is fűjták: „Vándorszínész korában Megyeri / Van-e, ki e nevet nem ismeri?”

Nem véletlen tehát, hogy amikor Kornélia édesanyját elvesztette, és reá maradt testvérei nevelése, tizenöt évesen rokon tanácsra érdeklődése a színház világa felé fordult. Kilényi színi direktor - aki anyai rokonságába tartozott - vette szárnyai alá. Marosvásárhelyen a pályáját már elhagyni készülő Déryné tanította fiatal pályatársát a színpadon való mozgásra, énekekre is oktatta, míg szép énekhangjával kisebb operaszerepeket is elénekelhetett. Marosvásárhelyen a fiatal kezdő színésznőt a színházi hagyományok szerint a műsorfüzetben e szavakkal ajánlotta a társulat direktora a közönség figyelmébe: „...mint szerződött egyén a t. c. közönség kegyes elfogadásába ajánlani szerencsés...” Kornélia tehetségét Szigligeti Ede is hamar felismerte, figyelemmel követte pályáját.

A fiatal színésznő, hogy nagyobb jártasságot szerezzen a pályáján, játszott vidéki társulatoknál, Debrecenben, Nagyváradon, Kolozsváron. Éppen Debrecenben lépett fel, amikor a szerelmében csalódott Petőfi oda érkezett. Rajongói nagy tapsal fogadták, Kornélia pedig a színpadon egy megzenésített Petőfi-verssel köszöntötte a költőt. A meglepett költő forró kézzel fogadta meg a fogadtatást, és másnap már meg is kérte a művésznő kezét. Végül a házasságkötésből semmi sem lett, a lehiggadt költő hamarosan visszatért Júliájához és megházasodott (Jókai sok évvel ezután az *Emlékrájz* című írásában részletesen felidézi az eseményeket). Kornélia pedig szintén 1847-ben férjhez ment pályatársához, Szerdahelyi Kálmánhoz. Házasságának hamarosan vége lett, az 1849-es események, a bujkálás, az elszakíttóság elválasztja a házastársakat. Kornélia rövid ideig Nagyváradon Hidassy Elek földbirtokos felesége lesz, aztán a volt házastársak ismét egymásra találhatnak, és Szerdahelyi haláláig - Szerdahelyi Kálmán 1872-ben halt meg negyvennégy éves korában - együtt is maradnak.

Prielle Kornélia az önkényuralom éveiben szabadabbnak, biztonságosabbnak ítélte a vidéki társulatokat. Magyarországon több nagyvárosában lépett színpadra, mindenhol siker kísérte fellépését. 1857-ben Pest-Budán egy Dumas-darabban lépett fel (később *A kaméliás hölgy* volt a darab ismert címe). Szigligeti Ede, aki már korábban is hívta a Nemzeti Színházba, ezt írta róla: „a művészet egész hatalmával ragadta meg a szívünket, azzal, melyet nem elég tanulmányozni, hanem érezni is kell...” 1859-től tehát ott találjuk Prielle Kornéliát a Nemzeti Színház társulatánál. Véglegesen a Nemzeti tagja, sok nagyszerű szerepet eljátszik, nagy sikere van a Bánk bánban is, Melinda szerepében. Hogy milyen ismert színésznő volt, jelzi a következő epizód: Amikor 1865-ben Erzsébet királyné Magyarországon időzött, a Bécsben is ismert Prielle Kornéliát akarta látni a Dumas-darabban, melyet az ő kedvéért tűztek műsorra a Nemzetiben. Az előadás végeztével a királyné kezdte meg a tapsot, felállva tapsolt a szigeti születésű nagy művésznőnek. „Valódi francia színésznő lett magyar kiadásban, hangorgánuma zeneszerű a skála egész regiszterében” -írta róla egy kritikus.

Ekkor már gyakran játszott anya, sőt nagymama szerepeket, megőrizte délceg testtartását, csengő hangját. Művésze minden szerepében lenyűgözte a nézőket. Kolozsváron többször fellépett. Rajongói egy olyan karosszéket készítettek a számára, melynek kárpitjába belehímezgették a legsikeresebb szerepeit. Ezt a karosszéket szülővárosának, Máramarosszigetnek ajándékozta a jubileumára kapott ezüst babérkoszorúval együtt.

A város református közössége mindmáig megőrizte ezeket a relikviákat. Igaz, hogy nagy küzdelmek árán, mert a kommunista időkben a nemesfém értéke miatt kötelezték a babérkoszorúkat beadni Bukarestben a kincstárnak, de 1990 után a szigetiiek visszaszerezték ezeket a muzeális tárgyakat.

A művésznőt rajongói városról-városra kísérték. Prielle Kornélia igazi sztár volt. Csiky Gergely az ő számára írta *Nagymama* című darabját, amivel Bécsben is nagy sikerrel lépett fel. 1881-ben Podmaniczky Frigyes, a Nemzeti Színház igazgatója a művésznő 40. jubileumán hatezer forintos fizetést ajánlott fel számára, mindezt életfogytig biztosítva, ugyanakkor megkapta elsőként az „örökös” címet is. 1891-ben 50 éves jubileumán ezt írták róla: „...*hány fényes név halványult el Prielle Kornélia mellett, míg az övé folyton fényben ragyog!*”

Veleszületett tehetségét állandó önműveléssel csiszolta. E hosszú pályán eljátszott 266 szerepet, barátai voltak a legnagyobb írók, költők - Jókai, Szigligeti, Beöthy Zsolt - baráti köréhez tartozott gróf Teleki Sándor is.

Szülővárosát mindvégig rajongással szerette. Máramarossziget is büszke volt híres szülöttére. 1887-ben felépült a szigeti nyári színház, melyet róla neveztek el. A művésznő hozta Pestről a gyönyörű függönyt a megnyitásra. Ez alkalomból Csiky Gergely: *Buborékok* című darabját adták. Másnap este maga is fellépett a főszerepben, tiszteletdíját az épülő városi kórház javára ajánlotta fel. A Máramarosi Lapok 1887. május 22-i számában is megemlékezett a város híres szülöttéről: „*Prielle Kornélia hosszabb gyengélkedés által betegen jött le, holott a Nemzeti Színház közönsége hónapok óta nem látta...*”

1896-ban a szülőháza helyén épült ház falára márványtáblát helyeztek el, ez alkalommal is jelen volt. 1905-ben már súlyos beteg volt, de ekkor is fogadta az őt felkereső szigeti fiatalok küldöttségét. Nagylelkűsége közismert volt, hadirokkant apját haláláig, 1867-ig gondozta. Nála menedéket találtak a rászorulóknak, az idős rokonok, a kiöregedett, jövedelem nélkül maradt színészek. Idősen, betegen, a világtól visszavonultan is szülőhelyének képe lebegett szeme előtt, ebben talált megnyugvást: „*Ha én a kis tornácomon állok, s a petüniákról a magasba tekintek, a Várhegyet, a Szombat-lázt, s a Szalavánt látom magam előtt, honnan oly üdítő lég terjed hozzám*” - írta visszaemlékezésében az idős Prielle Kornélia.

Magányában olyan döntést hozott, amely környezetének, barátainak rosszallását váltotta ki: férjhez ment a nála több évtizeddel fiatalabb Rozsnyay Kálmánhoz. Ezután életéből már csak kevés volt hátra, 1906. február 25-én Budapesten elhunyt. Síremléke Szabadszálláson van, ahol férje rokonai éltek akkoriban. Jókai, a nagy kortárs ezt írta róla: „*Csupa szív az egész lény, önfeláldozó szív, akinek még az árnyéka is fényes.*”

**Prielle Kornélia síremléke
a szabadszállási temetőben**

Ősük a híres marosvásárhelyi református kollégiumban tanult, majd a fejedelmi udvarban szolgáltak. Később Apafi Mihály udvarában töltötték be magas funkciót.

Marosjárai Rozsnyay Mátyás már Szabadszálláson született. Apja a város főbírája volt, ő maga különben végzett és a város ismert, nagy tudású gyógyszerésze lett. Az ő nővérének fia volt Rozsnyay Kálmán, aki később, felvette anyja családnévét. Rozsnyay Kálmán Csiky Gergely tanácsára lépett a színi pályára, de később színikritikus, író, szerkesztő, könyvillusztrátor volt.

A pesti, bécsi, párizsi művészek barátja, a nagyváradi Holnap körének tiszteletbeli tagja, Ady barátja. Vitatott személyiség, itthon és külföldön egyaránt. Prielle Kornéliához talán nem is az idős művésznő iránti tisztelet vonzotta, inkább a Petőfi-relikviák, hiszen Rozsnyay mániákusan gyűjtött minden irodalmi és kulturális tárgyat - Adyhoz személyes barátság fűzte, az Ady-relikviák végül tőle a nagyváradi Ady Múzeumhoz kerültek - és felesége halála után ő lett a hagyaték örököse.

Paks, 2021. október

Rozsnyay Kálmán és Prielle Kornélia 1897-ben

2006. szeptember 24-én, Máramarosszigeten e sorok írójának kezdeményezésére református istentisztelet keretében megemlékeztek a reformkor nagy művésznőjéről, majd a szülőháza helyén épült főtéri ház falára emléktáblát helyeztek, meghallgatták a város magyar alpolgármesterének beszédét, és ezután az érdeklődők a református imateremben megtekinthették a Prielle Kornélia emlékét felidéző kiállítást.

Jegyzet

Rozsnyay Kálmán Aradon született 1871-ben (egyes források 1874-et, mások 1872-t közölnek) és 1948-ban halt meg Nógrádverőcén. Apja Würbenthalból származott, Van der Hosche Ferenc, édesanyja családja az erdélyi Marosjárából került Magyarországra. A marosjárai Rozsnyai család székely eredetű, a nemesi levelet a XVI. század végén Báthori István fejedelemtől kapták, hozzá udvartelket Marosjárára (ezután használták a marosjárai előnevet). Több

Szabadszállás Pannonhalmán

Első napi úti célunk a Pannonhalmi Főapátság volt, ahol Jurinka Ferenc atya, a szerzetesrend tagja fogadott bennünket és volt az idegenvezetőnk a nap során. Tájékoztatt bennünket az Pannonhalmi Főapátság történetéről, az apátságban folyó oktatásról, a diákok tanulmányairól és kollégiumi életviteléről, a továbbtanulás tapasztalatairól. Feri atya vezetésével megnézhetjük a bazilikát, a könyvtárat és az időszakos kiállítást is. Tájékoztatt bennünket az apátság gazdálkodásáról, szőlészetről-borászatáról, gyógynövény-termesztéséről és annak feldolgozásáról. A délelőtti program után szálláshelyünkön, a Pannon Panzióban fogyasztottuk el a finom ebédünket. Délután a gyógynövénykertben és az arborétumban megnézhetjük a levendula-ültetvényt, a különböző feldolgozóüzemeket és az ezt bemutató kiállításokat. Szép környezetben a tanösvényi sétánk során megcsodálhattuk a különböző növényeket-fákat is. Majd folytatva a programunkat a Lombkorona-sétányon haladva jutottunk el a Boldog Mór-kilátóhoz, ahonnan gyönyörű panoráma tárult elénk a napfényes délutánon. A több kilométeres délutáni sétánk után foglaltuk el a szállásunkat estefelé a panzióban, ahol jóízűen fogyasztottuk el a vacsoránkat. A gyerekek beszélgetéssel és társasjátékokkal töltötték el az időt.

A kellemes, csendes környezetben eltöltött éjszakai pihenés után másnap reggeli után buszra szálltunk és a programunkat folytatva zirci Ciszterci Apátságba mentünk. Megnéztük a bazilikát, a könyvtárat, majd két csoportot alkotva felváltva egy rövid istentiszteletet tartottak református lelkipásztoraink a bazilika egy kápolnájában. Ez az ökumené szép megélése volt: katolikus szent helyen református igehirdetés, és közös éneklés, imádság.

Ezután indultunk el következő úti célunkhoz, Tihanyba, ahová megérkezésünk után elfogyasztottuk a szendvicsebédünket. Ebéd után a még egy kézműves fagyira is meghívta a csoportot az egyesület. Az idő előre haladása miatt a Tihanyi Apátságot csak kívülről csodálhattuk meg, mert $\frac{1}{4}$ 2-re kellett érkezni a Hajó kikötőbe, ahol hajóra szállva - Balatonfüredet érintve - kb. másfélórás hajókázás után érkeztünk meg Siófokra, ahol már vár bennünket az autóbusz. Tovább

A zirci apátság előtt

utaztunk Balatonakarattyára, a „Nekem a Balaton” pizzériába. A vacsora előtt még „sétabuszokkal” tettünk egy kis városnézést és eljutottunk a Magaspartra, ahonnan gyönyörű balatoni panoráma tárult elénk. A vacsora elfogyasztása után kellemesen elfáradva indultunk el Szabadszállásra, ahová a koraesti órákban érkeztünk meg.

Úgy vélem, hogy a tartalmas kétnapos „ökumenikus” kirándulás résztvevői - sok szép lelki élménnyel gazdagodva érkezhettek haza. Ezen a helyen szeretnék köszönetet mondani a Szabadszállás Jövőjéért Egyesületnek, az elnökségének, Müller Zoltánnak és Dr. Báldy Zoltánnak, mert a kirándulás teljes költségét az egyesület finanszírozta. A résztvevőknek semmilyen hozzájárulást nem kellett fizetniük. Szeretném megköszöni továbbá Jurinka Ferenc atyának és a református lelkipásztoroknak, Pálincás Gyula nt. úrnak és Pálincásné Balogi Beáta nt. asszonynak, hogy lelki táplálékkal szolgáltak ennek a kis közösségnek.

Holczmann Mihály gondnok

Ökumenikus kirándulás

A Szabadszállás Jövőjéért Egyesület, két napos „ökumenikus kirándulást” szervezett 2021. szeptember 4-5-én a református és katolikus hittanos gyermekek részére. A kiránduláson 40 fő vett részt, amelynek a teljes költségét (szállás, étel, ital, utazás, belépőjegyek) az Egyesület pályázati forrásból finanszírozta. Az ökumenikus kirándulás nagyon szép alkalom volt a két felekezet közösségének épülésére, a hitbéli ismeretek elmélyítésére, a keresztyén történelmi múlt megismerésére, amelynek érdekében állítottuk össze a programunkat.

Szeptember 4-én, szombat reggel 7 órakor indult el a csoport autóbusszal, nagyon szép időben és jó hangulattal felvértezve. Útközben a buszon, Pálincás Gyula nagytiszteletű úr tartott egy rövid áhítatot, énekszóval és imádsággal kértük Isten áldását a kirándulásunkra.

Túrmezei Erzsébet: Csodákra emlékezni jó

*Határkőnél hittet megállni, határkőnél visszanézni,
hálás szívvel múltat idézni: csodákra emlékezni jó!
Meglátni, hogy minden utunkat hű és hatalmas kéz vezette,
javunkra szolgált tette: csodákra emlékezni jó!*

*Látni, hogy át viharon, vészen hű mesterünk hogyan segített,
éjekre fényt hogyan derített: csodákra emlékezni jó!
Határköveknél hálát adni, és hallelujás köszönetben
mérgetni, mi mérhetetlen: csodákra emlékezni jó!*

*Messzi évekre visszanézni, és számbavenni ezer áldást,
erőt, kegyelmet, megbocsátást: csodákra emlékezni jó!
Hallelujás hálaadással leborulni egy határkőre,
s elindulni hittel előre, amerre hív az égi szó.*

Kettős ünnep gyülekezetünkben

2021. augusztus 29-én kettős ünnep volt gyülekezetünkben, hiszen ezen a vasárnapon nyitottunk meg a 2021/2022-es tanévet, és kértünk áldást a kerek házassági évfordulót ünneplő testvéreinkre.

Hívő református keresztyén emberként tudjuk, hogy Isten áldása nélkül semmire sem megyünk. Ezért a nyári vakáció után, az új tanév küszöbén is a mindenható Isten kegyelmére bízunk hittanos gyermekeiket, pedagógusainkat, a gyermekeket nevelő szülőket, a keresztyén családokat. A hittanos gyermekek nevében Pálincás Emma 7. osztályos tanuló kérte imádságban a mindenható Isten áldását.

Ezen az istentiszteleten jelen volt az a 22 kerek évfordulót ünneplő házaspár, akik az 55, 50, 45, 40, 35, 30 vagy 25 évvel ezelőtt kérték Isten áldását a közös életükre a szabadszállási református templomban, és elfogadták a meghívásunkat erre az ünnepi alkalomra. A gyülekezetben régi hagyománya van ennek.

Az idén 65. házassági évfordulóját ünneplő Hegedűs József és Busa-Csósz Katalin betegség miatt sajnos nem lehetett velünk a templomban, de az istentisztelet után otthonukban meglátogattuk őket, ott kérve rájuk Istenünk áldását és megsegítő kegyelmét.

Az ünnepi igehirdetés után Pálincásné Balogi Beáta egy-egy igével kért áldást a házaspárok életére. Holczmann Mihály gondnok úr is köszöntötte az ünnepeltek, majd Pálincás Gyula nagytiszteletű úrral átadták a gyülekezet ajándékát: egy virágcsokrot, egy könyvet, illetve egy emléklapot.

Az ünnepség végén a lelkész házaspár egy énekkel is köszöntötte a házaspárokat. Istentisztelet után a hagyományoknak megfelelően csoportképeket készítettünk a templom előtt (sajnos az ünnepeltek közül nem mindenki tudott jelen lenni a fotózáson). Isten áldja meg a házaspárokat, hogy még sok-sok kerek évfordulón tudjunk együtt ünnepelni az Isten szabadszállási hajlékában!

Pálincásné Balogi Beáta ref. lp.

„Énekeljetek új éneket az Úrnak,
énekelj az Úrnak, te egész föld!
Énekeljetek az Úrnak, áldjátok nevét,
hirdessétek szabadítását minden nap!”
(Zsolt 96,1-2)

Énekkari próba

szerdánként 18.00 órától
a gyülekezeti teremben.

Szeretettel várunk mindenkit!

ránk. Ez a szeretetvendégség és egy önfeledt, szeretetteljes együttlét zárta a délelőttünket. Nagyon örülök, hogy részese lehettem ennek a szép ifjúsági istentiszteletnek. Örömmel és kíváncsian várom a következő alkalmat!

Pálinkás Emma

Zenés ifjúsági istentisztelet

Október 9-én, szombaton, délelőtt 10 órakor ifjúsági istentiszteletre gyülekeztünk a Bagolyvárban.

Az alkalmat énekléssel kezdtük. A zenei kíséretet Hatos Milán, valamint Pálinkás Gyula és Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztorok szolgáltatták gitárral, illetve zongorával.

Ezután egy tartalmas és nagyon érdekes, olykor vicces vetítést láthattunk nagytiszteletű úr által, melynek címe: „Az akcióhős Sámson” volt. Sámson történetével ismerkedtünk meg születésétől egészen haláláig a Bírak könyve alapján.

Imádkoztunk, sokat énekelünk, majd átvonultunk az óparókiára, ahol Farkas Kati néni finom, meleg teája és sok-sok ízletes sütemény várt

Köszönet az adományokért

Gyülekezetünk presbitériumának nevében hálás szívvel megköszönünk minden egyházközségünk számára befizetett adományt, egyházfenntartói járulékot, mellyel gyülekezetünk fennmaradását, fejlődését és épülését támogatjuk.

Közeledik az év vége, ezért szeretettel biztatunk mindenkit, aki esetleg még nem tette meg, hogy fizessük be éves egyházfenntartói járulékunkat. Adományainkat befizethetjük a Lelkeszi Hivatalban, vagy átutalhatjuk a Szabadszállási Református Egyházközség OTP Banknál vezetett 11732356-20020062 számú bankszámlaszámára.

A Lelkeszi Hivatal ügyeleti rendje: kedd 15.00-17.00, szerda 10.00-12.00, csütörtök 10.00-12.00.

Hívogató a reformáció havának rendkívüli alkalmaira

Október a reformáció hónapja. Szeretettel hívunk és várunk mindenkit azokra az alkalmakra, melyek lehetőséget kínálnak a fáradt lelkünk és lankadó hitünk megújulására.

Október 21. és 23. között este 18.00 órai kezdettel evangelizációs hitmélyítő alkalmakat tartunk a gyülekezeti teremben vendég igehirdetők szolgálatával.

Szolgálattevők:

Október 21.	Csütörtök	18.00	Nt. Dr. Hotorán Gábor János ref. lp. Érsekcsanád
Október 22.	Péntek	18.00	Nt. Ferenczy József ref. lp. Lajosmizse
Október 23.	Szombat	18.00	Nt. Pethő Dénes ref. lp. Izsák

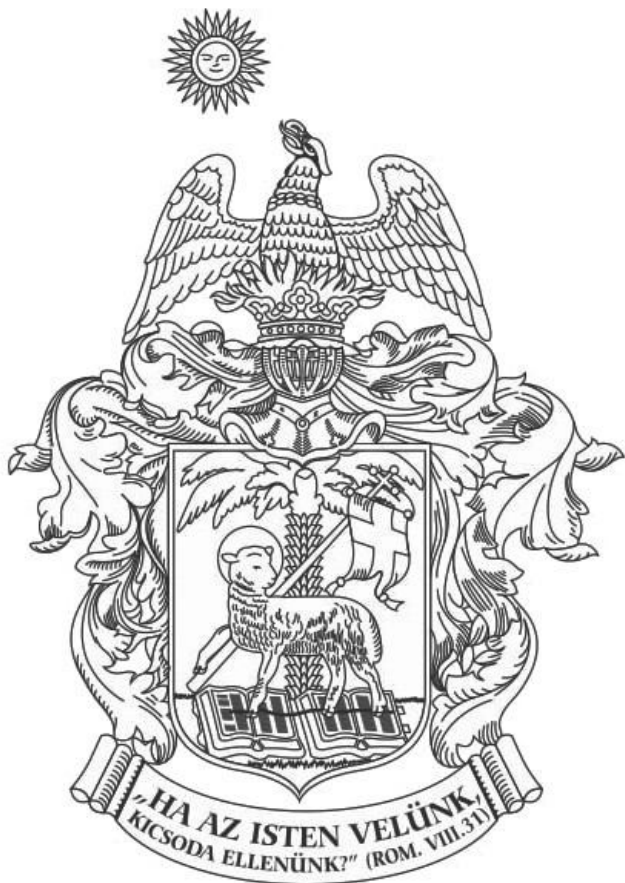
Október 24-én, vasárnap, a 9.30-kor kezdődő istentiszteleten adunk hálát az új borért úrvacsorás istentisztelet keretében.

Október 31-én, vasárnap, a reformáció napján, délelőtt 9.30-kor megtartjuk ünnepi istentiszteletünket a templomban.

Október 31-én, délután 15.00 órára ünnepi zenés áhítatra hívogatunk mindenkit a gyülekezeti terembe, ahol Gémes Adrienne zongoraművész és Pappné Gyalus Erika csellóművész lesz a vendégünk.

Jöjjünk el és hívogassunk másokat is ezekre az áldott lelki alkalmakra, hogy hitünkben megerősödve járassuk tovább életünk útját! Szeretettel várunk mindenkit! Találkozzunk alkalomról alkalomra!

Gyermekoldal

**Ha van kedved, kiszínezheted
református egyházunk címerét!**

Néhány ember pedig egyenesen úgy gondolta, Márton azonban tudta a Bibliából, hogy ez nem így van. Tudta, hogy mi mindannyian bűnösök vagyunk, és arra van szükségünk, hogy Jézus megmentsen bennünket. Luther pedig elkezdte megreformálni, azaz megváltoztatni az egyházat úgy, hogy elmondta az embereknek, hogy mit tanít a Biblia.

Abban az időben találták fel a nyomtatást és így már több Bibliát tudtak készíteni. Eljuttatták a világ sok tájára, így az emberek maguk tudták olvasni a Bibliát.

Jézus ment meg bennünket kegyelme által. Ezért mi nem tudunk tenni semmit, de nem is kell. Ez egy csodálatos ajándék, amit Isten készített el nekünk és csak egyszerűen el kell fogadnunk!

Sok-sok évvel ezelőtt, 1517. október 31-én, Luther Márton kifüggesztette kilencvenöt tételét a wittenbergi vártemplom kapujára. Gondolatai hatalmas átalakulást hoztak az egyházban, amit összefoglalva reformációnak, újjáalakításnak nevezünk.

Szücsné Kovács Zita

A reformátusok hitvallása

**Református magyar vagyok,
amíg élek, az maradok.**

**Megígérem, megfogadom,
hogy hitemet holtig vallom! Ámen.**

Mit gondolsz, ha az óceán közepén utaznál egy hajón és beleesnél a vízbe, mit tenne a hajó kapitánya? Mit mondana? Vajon megmutatná neked, merre van a szárazföld? Bátorítana, hogy ússz arrafelé, mert akkor megmenekülsz? El tudnád képzelni, hogy miközben látja, hogy süllyedsz, valami ehhez hasonlót mondana: „*huh, szívesen kimentenélek, de nem vagyok biztos benne, hogy megéri téged kimenteni*”.

Szerinted megvárná, míg megpróbálnál felmászni a hajó oldalán, hogy már csak a kezdet kelljen megfognia, hogy kihúzzon? Bizony nem. Valószínűleg a kapitány vagy valaki a hajó legénységéből ledobna neked egy mentőmellényt vagy mentőövet, esetleg megpróbálna odaúszni hozzád, de addig is mindent megtenne, hogy valahogy a víz felszínén maradj.

A Bibliában ezt olvashatjuk: „*Hiszen kegyelemből van üdvösségetek, hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.*” (Efézus 2,8-9)

A Biblia azt mondja, hogy olyanok vagyunk, mint azok az emberek, akik beleesetek az óceánba, és Jézus az, aki kiment bennünket. Nem azért, mert bármit is tettünk vagy bebizonyítottuk, hogy különlegesen jók vagyunk, hanem egyszerűen csak azért, mert szeret bennünket.

A reformáció ünnepén erre emlékezünk. Luther Márton és még sok más reformátor meg akarta változtatni azt, ahogy az emberek gondolkodtak Istenről. Abban az időben az egyház azt tanította, hogy az embereknek sokféle jó dolgot meg kell tenniük, hogy a mennybe juthassanak.

hogy pénzért helyet vásárolhat magának a mennybe! Luther

**Jelöld be ceruzával, hogy melyik úton mehet
Luther a vártemplom kapujához!**

Anyakönyvi bejegyzések - 2021. május 18-tól lapzártánkig, október 12-ig

A keresztség sákramentumában részesült:

2021. május 23-án

Diós Bence, Diós László és Diósné Mezei Melinda gyermeke.
Földszin Flóra, Földszin Kisztián és Földszin-Bognár Szilvia gyermeke.
Fecske Dominik, Fecske Tamás Norbert és Angyal Annamária gyermeke.

2021. május 24-én

Molnár Máté, Molnár Sándor és Molnár-Boczka Tímea gyermeke.

2021. június 20-án

Kolman Kamilla, Kolman Attila és Kolmanné Kiss Hajnalka gyermeke.
Sebestyén Róza, Sebestyén István és Sebestyén-Szívós Erika gyermeke.

2021. július 4-én

Jakab Beáta és Jakab Nóra, Jakab István és Farkas Beáta felnőtt gyermekei.

2021. július 11-én

Zöldi Eszter Nóra, Zöldi Imre és Jakab Eszter gyermeke.
Zöldi Bella, Zöldi Imre és Zöldiné Fábán Krisztina gyermeke.

2021. július 24-én

Jankovics Bence, Jankovics Tibor és Antal Nikolett gyermeke.

2021. augusztus 8-án

Diós Flóra, Diós Gábor és Diósné Tófalvi Melinda gyermeke.

2021. augusztus 15-én

Fazekas Nóra, Fazekas András és Fazekas-Kishalmi Zsuzsa gyermeke.
Skriba Anna, Skriba Pál és Skriba-Magy Mónika gyermeke.
Szakál Nara, Szakál Tamás és Szakál-Gyallai Tünde gyermeke.
Török Tekla, Török István és Basky Nikolett gyermeke.

2021. augusztus 29-én

Szabó Máté Imre, Szabó Imre Attila és Varga Mónika Matild gyermeke.
Tasnádi Marcell, Tasnádi Imre és Varga Mónika Matild gyermeke.
Kovács Bence, Kovács Péter Lajos és Fábán Anita gyermeke.
Gajdácsi Dániel, Gajdácsi Dániel és Gajdácsi Dánielné Józsa Barbara gyermeke.

2021. szeptember 5-én

Szekeres Panka, Szekeres Balázs és Szekeres-Pintér Anett gyermeke.

2021. szeptember 26-án

Nagy Csenge Zorka, Nagy Lajos és Újszászi Mónika gyermeke.

2021. október 10-én

Szakál Fanni, Szakál Dávid és Szakálné Tabajdi Anikó gyermeke.

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28,19-20)

Konfirmációi fogadalmat tett 2021. május 23-án:

Ányos Ádám,
Dobóczi Dániel Béla, Gyógyei
Tamás Alex, Heimpold Alexa
Katalin, Huszár Lili,
Kovács Bianka,
Papp Kitti Réka,
Pásztor Csenge,
Rajner Nóra Lili,
Sipos Péter,
Sövény Kata,
Váradi Szófia,
Zsíros Ferenc Henrik.

„...erősödjete meg az Úrban és az ő hatalmas erejében. Öltsetek magatokra az Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben.”
(Ef 6,10-11)

Kálvin reggeli imája

Istenem, Atyám és Szabadítóm, mivel tetszett Neked, hogy engem ezen az éjszakán, mely most elmúlt, kegyelmedből megtartsál, s erre az új napra juttassál, tedd meg, hogy egészen szolgálatodra állhassak.

Segíts nekem, hogy minden gondolatom, beszédem, cselekedetem tetszésedre lehessen, a Te akaratodnak engedelmeskedhessem, és minden lépésem a Te tiszteletedre, testvéreimnek pedig üdvösségére váljék. Amint ebben a földi életben a Te napvilágodat kiárasztod az egész világra, úgy világosítsd meg az én értelmemet a Te Lelked világossága által, hogy a Te igazságosságod útjait követhessem. Minden, amit ma megteszek, Istenem, arra a célra irányul, hogy Téged szolgálhassalak, Téged magasztalhassalak, minden jót egyedül a Te áldásodtól várhassak, és semmit se tegyek, ami nem kedves Előtted.

Segíts, Uram, hogy mindennemű munkámban, amit testemért, és a jelenvaló világért végzek, lélekben felemelkedhessem ama mennyei és boldog élet felé, amit Te készítettél gyermekeidnek. Amen.

Megáldatott:

2021. május 29-én Újlaki-Bencze Géza és Tóth Ágnes házassága.
 2021. június 5-én Ficsor Máté és Pap Viktória házassága.
 2021. július 24-én Jankovics Tibor és Antal Nikolett házassága.
 2021. július 31-én Szabó Ádám és Besei Szimonetta házassága.
 2021. szeptember 18-án Gyémánt Zsolt és Faragó Zsuzsanna házassága.
 2021. szeptember 24-én Izsépi Ferenc és Kovács Judit házassága.
 2021. október 9-én Csősz Imre és Felföldi Edina házassága.
 2021. október 16-án Jászberényi Péter Pál és Kozma Tímea házassága.
 2021. október 22-én Szarka Máté Gergő és Huszár Nikolett házassága.

„Azután ezt mondta az Úristen:

Nem jó az embernek egyedül

lenni, alkotok hozzáillő

segítőtársat.”

(1Móz 2,18)

Utolsó földi útjára kísértük:

2021. május 19-én Kozma Károlyné Markacz Etelkát (83),
 2021. május 22-én Nánássy Tiborné Varga Katalint (64),
 2021. május 25-én Seres Ferencné Iványi Katalint (94),
 2021. június 9-én Szivós Istvánné Somogyi Rózsát (62),
 2021. június 23-án Áipli Istvánné Gyenes Gizellát (81),
 2021. június 25-én Pandur Nórát (27),
 2021. június 29-én Verebélyi Károlyt (84),
 2021. július 1-jén Varga Sándorné Hegedűs Matildot (82),
 2021. július 31-én Puskás Imrét (76),
 2021. augusztus 4-én Járai Pál Józsefet (76),
 2021. augusztus 24-én Huszár Sándorné Laskói Teréziát (89),
 2021. szeptember 13-án Pásztor Sándort (87),
 2021. szeptember 29-én Horváth Istvánné Kovács Katalint (82),
 2021. október 1-jén Kovács Lászlóné Gózon Erzsébetet (83),
 2021. október 5-én Dobos Zoltánt (48),
 2021. október 12-én Markacz Imréné Hegedűs Irénkét (83).

„Boldogok a halottak, akik az

Úrban halnak meg, mostantól

fogva. Bizony, ezt mondja a

Lélek, mert megnyugszanak

fáradozásaiktól, mert

cselekedeteik követik őket.”

(Jel 14,13)

Ady Endre: A reformáció

Ködös, borongó ős napján, ma ünnepet ült az Istent kereső szabad emberi lélek. Ködös ez az ős. Mintha ránk nehezedett volna négyszáz esztendőknél minden borongása. Sötétlik, fellegzik. Az égen szomorú ború. Nehéz, kísérteti a levegő. Azt mondják, hogy az emberi lelket megkísértik ismét alvilági árnyak. Sokan a gályarabok énekét is hallják. Arbues is szitkozódik valahol mélyen - így beszélnek...

Én látom a ködöt, s gyenge szemmel is átszegezem. Hallani azonban még mindig csak a diadalmas himnusz hallom. „Erős várunk nekünk az Isten!...” És hallom azért, mert én újra bízom az emberi lélek rendeltetésében. Mert engem szívóssá, erőssé tett ez a köd. Mondani fogják, hogy a vallás fanatikusa vagyok. Pedig engem csak véletlenül környékeztek világosult lelkek. Én a reformációban nem új vallások összeállítását, hanem az emberi lélek diadalát látom! Hogy ez az ünnep csendes, kicsi volt, annak a terjedő köd az oka. Így van, így van. De hogy ezt az ünnepet mégis megülték, ez a világosság ködbeboríthatatlan dicsősége. Így van, így van!... És így fog lenni örökké! ...

Kálvin János esti imája

„A Nap és Hold fényében szabad meglátnunk a nappal és az éjszaka változását. Ezért add, ó mindenható Isten, hogy megtanuljunk szemeinket még magasabbra emelni. Engedd, hogy meglássuk reménységünk célját, örök üdvösségünket, abban a bizonyosságban, hogy ez az üdvösség ugyanannyira rendíthetetlen, mint a Te hűséged, aminek változhatatlanságát megláttatod velünk a Nap és a Hold, és a Te teremtetett világod állandóságában.

Ébreszd fel bennünk a vágyat, hogy szilárdan megálljunk annak az üdvösségnek a várásában, amire Te hívtál el minket, és amit Te készítettél el nekünk a mennyben a mi Urunk, Jézus Krisztus által.”

Amen.

Ködös, borongós ős napján, ma, nem egy vallás hívei ünnepeltek. A mai ünnep mindannyiunké volt, kiket rettenteni akarnak a ködbe gomolygó árnyak... Nem félünk, mert az emberi lélek, az ember, lenyűgözhetetlen, és énekeljük: „Erős várunk nekünk az Isten!”

Ünnepi istentiszteletek rendje

2021. október 21. Csütörtök	18.00	Evangelizációs istentisztelet <i>Igét hirdet: Nt. dr. Hotorán Gábor</i> <i>János érsekcsanádi ref. lp.</i>
2021. október 22. Péntek	18.00	Evangelizációs istentisztelet <i>Igét hirdet: Nt. Ferenczy József</i> <i>lajosmizsei ref. lp.</i>
2021. október 23. Szombat	18.00	Evangelizációs istentisztelet <i>Igét hirdet: Nt. Pethő Dénes izsáki lp.</i>
2021. október 24. Vasárnap	9.30	Újbori úrvacsorás istentisztelet
2021. október 31. Vasárnap	9.30	Reformációi ünnepi istentisztelet
	15.00	Reformációi zenés áhítat
2021. november 7. Vasárnap	14.00	Újbori úrvacsorás it. Balázspusztán

„Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?” (Róm 8,31)

„Az én templomom” - Rajzpályázat

A Szabadszállási Református Egyházközség egyéni rajzpályázatot hirdet óvodások, általános valamint középiskolás tanulók részére.

Mutasd be lakóhelyed református templomát! Az alkotás kívülről vagy belülről is ábrázolhatja a szabadszállási református templomot, de meg lehet jeleníteni a templomnak akár csak egy részletét is.

Az alkotások bármilyen szabadon választott rajz-, festő-, színező technikával készülhetnek, azonban A/4-es méretben, rajzlapon kell azokat elkészíteni. Egy gyermek csak egy rajzzal nevezhet!

Az elkészült rajzok hátoldalán kérjük feltüntetni a gyermek nevét, életkorát, osztályát. A legszebb pályamunkák értékelésre és kiállításra kerülnek.

Négy kategóriában lehet a pályázatra nevezni: I. óvodások, II. általános iskola alsó tagozata, III. általános iskola felső tagozata, IV. középiskolások.

Beküldési határidő: 2021. november 15.

Az elkészült alkotásokat a Református Lelkészi Hivatalba kérjük eljuttatni (6080 Szabadszállás, Kálvin tér 13.).

Eredményhirdetés: 2021. november 27-én, advent I. vasárnapján, a 9.30-kor kezdődő istentiszteleten.

Pálincás Gyula és Pálincásné Balogi Beáta ref. lp.-ok

Túrmezei Erzsébet: Az Úr Jézus fája

*Ott a kedves őszi napsugárba kint,
gyümölcstől hajol meg a fák ága mind.*

*Gazdagon, bőséggel termett meg mindenik.
Hű kertészünk szíve úgy örül nékik.*

*Az Úr Jézus fája emberéletek.
Én is az ő kedves fája lehetek.*

*Kertjébe fogadta kicsiny életem,
S csupán egy a vágyam azóta nekem:*

*Hogyha majd megérint ősz hideg szele,
állhassak előtte gyümölcscsel tele.*

Üzenet

A Szabadszállási Református
Egyházközség közös kiadványa
belső használatra

Felelős szerkesztő:
Pálincásné Balogi Beáta,
Pálincás Gyula.

6080 Szabadszállás, Kálvin tér 13.
Tel.: 06-30/010-8213

E-mail:
szabadszallas@reformatus.hu

Weboldal:
www.szabadszallasireformatus.hu

A Szabadszállási Református
Egyházközség
bankszámlaszáma:
11732356-20020062

Munkatársunk volt:

Deliné Gurmai Zsuzsanna,
Fábián Krisztián,
Holczmann Mihály,
Janovicsné Paál Ilona,
Kovács Lili,
Kovács Nóra,
Kovács Zoltánné,
Pálincás Emma,
Serdült Benke Éva,
Sipos Péter,
Süveges-Holczmann Andrea,
Szűcsné Kovács Zita.

A kiadvány ingyenes,
kiadásának költségeire
adományokat elfogadunk.

A szám megjelenésének
sokszorosítási költségeit hat
testvérünk támogatta név nélkül
összesen 39.000 forinttal
Isten dicsőségére.

Az adományokat
Isten áldásának
kérésével köszönjük!

Megjelenik 500 példányban.
Sokszorozva a Mátyus Bt.
dabasi nyomdaüzemében.

A következő szám várható
megjelenési ideje:

2021 karácsonya.

Áldás, békeesség!